

MONUMENT

**zpravodaj projektu mapování
vojenských pietních míst**

Ročník : VII

prosinec 2013

číslo : 0028

Z obsahu čísla : Kronika projektu, 75. setkání, pouť v Itálii, seminář, publicistika , ohlasy z našich stránek a veřejnosti, počty zařazených VPM

**VČETNĚ AKTIVIT JEDNOTY
ČsOL ČESKÝ BROD**

**NÁRODU, KTERÝ SI NEVÁŽÍ HRDINŮ, HROZÍ, ŽE NEBUDE ŽÁDNÉ MÍT, AŽ JE BUDE
SKUTEČNĚ POTŘEBOVAT.**

Slovo redaktora

Vážení čtenáři, dostává se Vám do rukou poslední číslo spojeného zpravodaje Spolku pro vojenská pietní místa, o. s. a jednoty Československé obce legionářské v Českém Brodě v roce 2013.

V průběhu konce roku se objevilo několik článků v našich médiích na něž bylo nezbytné reagovat. Téma bylo skoro obvyklé, přezíravý postoj k práci amatérských nadšenců. Ale toto období máme snad za námi a můžeme se věnovat důležitějším věcem.

Předně, máme za sebou úspěšný pokus, jak pomoci doplňovat Centrální evidenci válečných hrobů. Rok 2014 by mohl být zajímavým začátkem v tomto našem úsilí o doplnění mnoha míst do oficiální databáze.

Velmi slibně, řekl bych až moc se rozjíždí naše poradenská činnost. Bezmála 200 odbavených dotazů hovoří samo za sebe.

Máme za sebou také další ročník našeho semináře a pochopitelně opět společného s Valnou hromadou spolku. Jelikož od roku 2014 platí v ČR nový občanský zákoník je nezbytné mírně upravit naše stanovy, více v samostatném článku.

Valná hromada nám přinesla celkem podrobný plán činnosti na rok 2014, přesto ještě můžeme očekávat nějaká ta doplnění, přinejmenším o jeden spolkový výlet.

Stejným pozitivem je i fakt, že máme na další činnost přiměřený dostatek prostředků.

A vlastně nejdůležitější věc – roste nám nejen počet přispěvatelů, ale především těch, kteří se nechali zaškolit k vkládání dat. Jinak řečeno, máme adminů, jako ještě nikdy před tím v minulosti.

Rychlost překlápění dat ze starého na nový web je úchvatná. Vlastně pro nás rok 2014 asi bude posledním překlápěcím. Za tohle velké díky všem, kteří se tohoto úkolu ujali.

**Všem našim čtenářům i přispěvatelům
přejeme příjemný start do Nového roku,
hodně úspěchů jak v rodinném, tak i
pracovním životě.**

Martin

Vítejte mezi námi :

Prispěvatelé: Štula Pavel, Jiří Francírek, Marek Lanzendorf, Kateřina Vodňanská, Karel Krois, Procházka Filip, Martin Rak, Mgr. Milan Rosenkranc (Oblastní muzeum v Děčíně), Jaroslav Kotlaba, Josef Šlesinger, Ing. František Bednář (kronikář obce Býšovec), František Bojanovský, Josef Stahl, Eva Špačková, Anna Korbářová, Zdeněk Hrnčíř, Ing. Miroslav Marek, Oldřich Bohuněk, Lubomír Fekiač

Ve spolku: - .

V jednotě ČsOL Český Brod: -.

Kronika Projektu

1. 10.	24 500 VPM, zapojilo se 452 osob.
15.10.	31 000 VPM, zapojilo se 452 osob.
1.11.	32 000 VPM, zapojilo se 456 osob.
17. 11.	32 300 VPM, zapojilo se 459 osob.
24.11.	32 100 VPM, zapojilo se 465 osob.
2.12.	32 200 VPM, zapojilo se 468 osob.
23.12.	32 300 VPM, zapojilo se 469 osob

Počty pohybující se směrem nahoru jsou následkem velké revize VPM na hřbitově v Brně. Zde je jednomu místu přiřazeno více čísel z CEVH, tedy jedno místo s více jmény je vedeno jako více válečných hrobů. Metodika počítání VPM se drží pravidla, jedna památka = jedno VPM. Proto jsme počty VPM uzpůsobili této naší metodice. Dočasný „pokles“ tedy neznamená nic více, než důraz na jasné „kupecké“ počty. Chceme-li vědět, kolik máme vlastně památek, nelze jinak.

Z našich aktivit

Od února 2012 náš Spolek pořádá pravidelné spolkové setkání, a to každý první čtvrtek v měsíci v 17hodin v restauraci U Bronců, Biskupská 1139/4, Praha 1. **V roce 2013 setkání příznivců Spolku proběhne v těchto dnech: 7/2, 7/3, 4/4, 2/5, 6/6, 4/7, 1/8, 5/9, 3/10, 7/11 a 5/12.**

75. setkání klubu (projektu) VETS

75. setkání účastníků projektu se konalo ve čtvrtek 7. listopadu 2013 v Praze v restauraci U Bronců, v termínu obvyklého spolkového setkání.

Účastnili se: Vladimír Ježek, Martin, Vladimír Štrupl, Aleš, Petr, Vojta a Jirka.

1) Vlád'a Ježek na svá bedra vzal návrh úprav stanov, tak jak se celá věc odvíjí od nově nastupující občanského zákoníku. Návrh a hlasování bude součástí Valné hromady spolku, která se koná 30. listopadu

2) Byl zpracován návrh plánu činnosti na rok 2014, mimo jiné i spolkových malých setkání U Bronců. Termíny byly tentokrát navrženy více s ohledem na všelijaké svátky, aby se zvýšili možnosti se účastnit. **Navrženo je 9/1, 6/2, 6/3, 3/4, 15/5, 5/6, 10/7, 7/8, 4/9, 2/10, 6/11 a 4/12.**

3) Martin informoval o dalším článku a co mu předcházelo. Tentokrát je to k problematice, zda je vůbec spočítat všechny oběti válečných konfliktů. Odpovězeno je ve vlastním článku – proč by to jako nemělo být možné?

4) Proběhlo doladění činnosti před seminářem. Logistika tentokrát dopadla na Aleše, sraz členů je na 9:30. Mírně zpoždění nevádí, ale start je v 10 hodin.

5) Na schůzi jednoty 30/11 se budou mimo jiné probírat i trička, kdo ví, že nepojede, už zvolna předávejte plnou moc na hlasování.

6) Zvolna jsme začali diskutovat trošku opomenuté téma, a to změnu zákona o válečných hrobech. Ukazuje se, že například absentující sankce pro obce, kdy některé nejsou schopné a některé dokonce ochotné zavést památky do databáze jsou prostě chybou. Úředníka je třeba popohnat. Jsou desítky poctivých, pilných nadšenců a těch pár to docela kazí.

7) V rámci diskuse o novele zákona o VH bychom pochopitelně rádi otevřeli i téma tzv. rodinných hrobů, mimochodem jen jejich inventurou můžeme dojít k plnému seznamu obětí, to jen pro vysvětlení profesionálním historikům.

8) Vojta nás informoval o situaci okolo VPM v Brně, kde vládne celkem chaos v počtech. Tak či tak je počet nadhodnocený a i my budeme počty přepočítávat a snižovat. Přeci jen počítat jeden hrob 2x jen proto, že má dvě strany je poněkud mimo.

9) Vojta nás také informoval o stavu pokladny a je vidět, že volba vrchního pokladníka Honzina byla více než správná. Tak má vypadat obsah kasy na konci roku, díky Honzine. Jinak řečeno, jsme na tom překvapivě dobře.

A toť zhruba vše, těším se na setkání na semináři a případně na následném posezení.

Zapsal Martin

Čtvrtý ročník Ligy přispěvatelů je mrtev, ať žije ročník pátý 😊, odstratoval v první minutě dne - 1. listopadu 2013

1. místo – 859,0 VPM - Lenka Šimčíková
2. místo - 821,5 VPM - Vladimír Štrupl
3. místo - 326,0 VPM - Ladislav Barabás
4. místo - 176,0 VPM - Skýpala Marek
5. místo - 164,0 VPM - Kareš Josef

Pút' ČsOL po talianskych bojiskách

Pri príležitosti 95. výročia bitiek na rieke Piave – San Dona di Piave a v oblasti Riva del Garda (najznámejšie je nepochybne kóta Doss Alto) a popráv našich legionárov v Arco, Conegliane, Oderze, Piavone a na ďalších miestach usporiadala Československá obec legionárska spolu s obrom pre vojnových veteránov a vojnové hroby MO ČR pre veteránov a členov ČsOL poznávací zájazd spojený s pietnymi aktmi na týchto pamätných miestach. Na akcii sa v dňoch 20. – 24. septembra 2013 z našej Jednoty Český Brod zúčastnili Jan Kincl, Vladimír Štrupl, Aleš Zahradníček, Vladimír Ježek a Fed'o Vrábel.

Zatiaľ čo krvavé bitky na rieke Piave sa po prelomení frontu na rieke Soči a postupe rakúsko-uhorských vojsk do oblasti Benátok udiali v júni 1918, na Doss Alto sme boli presne na 95. Výročie bitky, v ktorej padlo sedem našich legionárov a päť zajali a na druhý deň v Arco popravili. Na Doss Alto a napietnych aktoch v oblasti Arca nás spravádzala skupina miestnych alpiníkov na čele so svojím vedúcim Carlom Zanonim. Alpiníci sa vzorne starajú o pomníky našich legionárov a udržiavajú aj chodníky a obnovujú značenie v oblasti kóty Doss Alto (703 m. n. m., za čo im nepochybne patrí naša veľká vďaka).

Silným dojmom na našu výpravu zapôsobila aj návšteva kostníc a monumentálnych pomníkov v Roverete, Ponte di Piava a na koniec na Monte Grappa. Celkom výnimočným zážitkom bolo stretnutie s posledným žijúcim svedkom popravy našich legionárov v Piavone – 102 - ročným Talianom Zanardom Candidom, ktorý ako chlapec so svojimi kamarátmi popravu videl na vlastné oči. V našej výprave bol aj MUDr.

Svatopluk Valníček z Brna, syn talianskeho legionára Václava Valníčka, ktorý v oblasti bojoval a aj ďalších potomkov našich legionárov, okrem iného aj príbuzných v Arco popraveného legionára Karla Nováčka. Z iniciatívy Mileny Kolaříkovej na viacerých miestach zaznela na počesť našich padlých aj naša hymna.

Fed'o Vrábel, člen Jednoty ČsOL Český Brod

Adopce válečných hrobů

Správa pražských pohřebišť propagovala projekt Adopce hrobů, v ČT na ČTArt a protože jsme "hrobaři" a pohybujeme se po pohřebišťích popřemýšlejte o tom! Prosím o zařazení tohoto bodu k diskuzi na VH a schůzi jednoty ČSOL Č.Brod.dne 30.11.2013 více o projektu zde <http://www.hrbitovy.cz/adopce.html> uvedený pořad v archivu ČT zde <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1...a-buriana/>

dokonce se dohodli s MO ČR že umožní adopci válečných hrobů uvedených v CEVH!!! více zde: <http://www.hrbitovy.cz/adopcevojenske.html> další možnost jak dokázat, že naše evidence je místy přesnější než MO!

zde je příklad voj.osobnosti z poslední dávky osob k adopci: <http://www.hrbitovy.cz/adopceimg/adopceols3.pdf>
Nikolaj Alexandrovič Chodorovič ,

v televizi mluvila koordinátorka, že by šlo uvedené aplikovat i na hrobech obyčejných obětí (dětské, nálety, ..)

všimněte si, že je zde i kdo uvedenou osobnost navrhl k adopci, a to je další možnost propagovat činnost Spolku

a udělat reklamu dobré věci, vždyť kolik toho máte nafoceno a víte, že o hroby nikdo nepečuje, navrhnete a přemýšlejte, proč adoptovat nejen potřebné (děti v bídě, zvířata v zoo)

když lze pomoci k tomu aby se na někoho nezapomnělo !

A jako pokladník Spolku VPM mám návrhy:

1) možná naivní a idealistický, firma chce reklamu na našem webu, dotaz podpoříte nás v činnosti ? ano. kolik dáte? tolik a tolik.

Zúčastníte se s námi společně na projektu Adopce vojenských hrobů? ano ne Dobře uvedeme vás na webu v reklamní sekci: přispěli na dobrou věc (nebo: není jim cizí historie, zde banner, odkaz , reklama, cokoli) a pečují o hrob této významné osobnosti (malý medailónek, foto, na foto pomníku stačí odkaz na hrob v naší evidenci)

pokud se ptáte jaká je cena za jedno hrobové místo tak informace jsou zde: ceník

http://www.hrbitovy.cz/ke_stazeni.html

2) Ano vím , je to bláznivé už teď Spolek nestíhá plnit základní svoji funkci tzn.: mapovat VPM, ale není to cesta (nejen Martina, ale i jiných vizionářů ze spolku) k posunu spolku někam do budoucnosti,

kdy se občanská společnost začne starat o věci veřejné a nespolehá na své státní orgány a naopak nutí úředníky konat a pracovat v zájmu společnosti.

Představme si situaci např.:

město Horní díra se chlubí svými slavnými rodáky , XY legionář, voják, čestný občan , bla bla a nějaký spolek osloví pana starostu, jo dávejte jim kytku jednou ročně k desce na jeho rodný dům o který nemusíte pečovat, neboť je v privátním držení, ale že „Vašemu“ hrdinovy chtějí zrušit hrobové místo to neřešíte. Co Vy na to?

Nejen mapovat, ale i aktivně zasahovat do Vojenských pietních míst, to by mohla být budoucnost, kdy se nezapomíná na minulost.

Protože:

NIKDO nebude zapomenut!

Jan Kincl

8. výroční setkání a 7. ročník semináře k problematice mapování vojenských pietních míst

Setkání a seminář se konalo v Praze, v klubovně ČsOL v hotelu Legie dne 30.listopadu 2013. Vlastní akce začala prezentací v 10 hodin.

Úvodního slova a pozice moderátora semináře se ujal předseda jednoty ČsOL Český Brod bratr Přerovský.

Je třeba také zmínit fakt, že naše jednání zaznamenal štáb korejské televize pro svůj dokument. Předseda jednoty jim předal náš pamětní odznak na památku jejich zájmu o Československé legionáře.

Vzhledem k nemoci předsedy Spolku první prezentaci v jeho nepřítomnosti, ale jím vypracovanou provedl Martin. Týkala se toho nejdůležitějšího v činnosti Spolku a tím je mapování VPM. Dozvěděli jsme se kolik VPM již máme (přes 32 000), jak probíhá překlápění dat ze starého na nový web (překlopeno je přes 86% dat), proč nám počet VPM klesá (vlivem rozdílnosti metodologií mapování památek a určitých zmatečných počtů v Brně, kde jsou pravděpodobně započítány osoby jako VH u nás dojde k poklesu zařazených míst o více než 1000 položek, jen tak se sladí realita se statistikou, tolik míst prostě v Brně není – mrtvých pochopitelně ano). A v neposlední řadě jsme se dozvěděli kdo je nejpilnější admin/překlapěč. Tak jako loni jím je pan František Jedlička.

Druhá prezentace se týkala věčných diskusí na téma „válečný hrob“ vs „vojenské pietní místo“. Přítomným byl objasněn výklad zákona o vh, povinnosti obcí, krajů a MO v oblasti evidence. Naše nakonec úspěšná akce s pokusem jak obcím pomoci a dohledáním VH, na jejímž nakonec zdárném konci má hlavní zásluhu náš předseda a pan Vetrák z MO. Malým stínem tohoto úspěchu je fakt, že daná obec si naše data přivlastnila oříznutím našich autorských práv z fotografie. Což jistě toto nemalé město uvede do stavu, jak to má zákon rád. Součástí prezentace bylo i zahájení diskuse k našemu pokusu o návrh změny zákona o válečných hrobech, kdy je z našeho pohledu nezbytné doplnit toto:

- jasně definovat co je a co není válečný hrob, současná definice je velmi volná a vede k nejasným výkladům
- konečné stanovisko při nejistotě zda místo je či není vh musí být odňato MO a svěřeno nezávislému institutu (tedy ne například VHU, ale např. komisi vzniklé ze zástupců organizací se vztahem k historii i mapování, VHU pochopitelně může být v takové komisi)
- musí se stanovit termíny do kdy musí být co v zákoně učiněno, tedy do kdy dopředu se musí požádat o změnu vh, do kdy musí úřady činit – jistá obdoba termínů jako je u vedení evidence vh
- krajské úřady se nám v celém procesu vedení evidence vh jeví jako nadbytečné
- musí se vytvořit jasná odpovědnost za vedení evidence vh, tedy ne pouze počátečního stavu, ale průběžné vedení evidence, včetně péče o vh a následně pochopitelně sankce za nečinnost v této oblasti

V následné diskusi zaznělo, že existuje velmi rozdílný přístup obcí k mapování a evidenci vh. Někde je přístup vynikající a tam by neškodila jakási publicita jako poděkování, alespoň děkovní dopis. Naopak někde je situace velmi zlá a tak by publicita neškodila také. Vzhledem k rozsáhlému přehledu našich adminů se nejhorší stav jeví v příhraničních obcích, kdy není nemalé množství lokalit zavedeno do databáze.

V rámci prezentací databází vh i vpm zazněla většinou pozitivní slova. Na adresu naší databáze vpm však zaznělo, že je třeba zvýšit kontrolu zařazovaných památek (mnohdy se stává, že data jsou z více stran památky, než pouze z čelní a část dat pak uniká). Klesá nám občas kvalita fotografií. V budoucnu bude nezbytná ještě alespoň jedna revize našeho webu ohledně čísel z CEVH (anebo vymyslet ve shodě s MO vzájemné předávání aktualizovaných údajů o úpravách u čísel CEVH). A pochopitelně velký zájem ze zahraničí nás asi donutí, alespoň o částečné cizojazyčné mutace našeho projektu.

Dalším návrhem je doplňovat ještě více informací do poznámek k jednotlivým vpm, jsou-li alespoň trochu dostupné. Naši čtenáři jsou stále náročnější a náročnější. K tomu pochopitelně patří fakt, že bychom měli maximalizovat naši snahu identifikovat legionáře jejichž databáze je již k dispozici.

A pro usnadnění práce je nezbytné po vložení nového vpm, jehož lokalita byla určena na základě sekce „tipy na vpm“ toto místo z tipů odstranit. Pochopitelně zazněl nápad, zda by toto nešlo zautomatizovat v rámci administrace, takže nápad pro našeho programátora.

Dalším bodem semináře byla dobrá zpráva, že díky podpoře ČsOL se podaří opravit již třetí místo v Mělnickém Vtelnu. Jedná se o pomníček, který bude příští rok slavnostně znovu odhalen. Je také nezbytné připomenout, že za touto neúnavnou snahou stojí Vladimír, který tak nemá za sebou obnovu jednoho či dvou pomníčků, ale už rovnou třech.

Krátká prezentace byla zaměřena na formy našeho PR v médiích, tedy naše weby a FB profily. Lze konstatovat, že význam Facebooku roste a daří se nám přes něj získávat nové zájemce o naši činnost i náměty na další lokality. Stejně tak i význam naší „novinařiny“ není zanedbatelný, byť závěr roku patřil spíše reakcím na náhlou smrt jednoho novináře a doufejme, že uragán nepřesností je již za námi a laická veřejnost nebude zase nějaký ten čas matena zavádějícími informacemi.

Marek měl velmi zajímavou prezentaci o Arlingtonském hřbitově v USA. Historie tohoto místa od jeho vzniku z dob občanské války do současnosti je stejně fascinující jako jeho rozloha (2, 53 km²). Nemalý důraz je také kladen na úctu k veteránům a vojáků své země, tolik běžné pro vyspělé státy.

Posledním bodem našeho semináře bylo vyhodnocení soutěže Liga přispěvatelů, 4. ročníku

1. místo – 859,0 VPM - **Lenka Šimčíková**
2. místo - 821,5 VPM - **Vladimír Štrupl**
3. místo - 326,0 VPM - **Ladislav Barabás**
4. místo - 176,0 VPM - **Skýpala Marek**
5. místo - 164,0 VPM - **Kareš Josef**

Přítomným byly ceny předány, ostatním budou zaslány. V budoucnu však pro zjednodušení plánujeme pro nepřítomné výherce udělovat pouze pamětní list spolku s odznakem a diplom za místo v soutěži (takže se výhercům vyplatí se na nás dojet podívat).

Zapsal: Martin

Valná hromada Spolku pro vojenská pietní místa, 2013

Se konala po semináři dne 30. prosince 2013.

- 1) Na základě návrhu předsedy byla přijata opatření vůči neaktivním členům spolku.
- 2) Byla odsouhlasena výše členského příspěvku na další období ve výši 400 Kč a splatnost tohoto příspěvku do 31. března 2014.
- 3) Byla vzata na vědomí informace o našich financích a plánech na výdaje pro rok 2014. Pro všechny naše aktivity máme dostatek prostředků.
- 4) Bylo odsouhlaseno, že předseda spolku vejde v jednání s MO ohledně spolupráce na metodologii v oblasti vh/vpm a pomoci obcím v doplňování evidence CEVH na základě pokusného souboru (viz prezentace na semináři)
- 5) Byl představen návrh úpravy stanov na základě požadavku nového občanského zákoníku. Tento návrh byl po diskusi schválen valnou hromadou spolku a předseda spolku ve spolupráce ve Vladimírem Ježkem zabezpečí předání nového znění stanov do sbírky listin Rejstříkového soudu. Hlavní změnou bude vypuštění ohavné koncovky o, s., která stejně všechny štvala. Po zápisu u soudu bude nové znění vystaveno na našich stránkách
- 6) Informace k Cyklopřejezdu nebyla projednávána z důvodu nepřítomnosti našich kolegů. Akci Cyklopřejezd považujeme za velmi přínosnou a uvítáme její pokračování.
- 7) Byl schválen plán akcí na rok 2014.
- 8) Byl schválen termín dalšího semináře a valné hromady, tímto dnem je 29. listopad 2014.
- 9) K termínu spolkového setkání 5. června začne fungovat přípravný výbor pro organizaci semináře a valné hromady spolku, který zajistí jasný a organizovaný průběh všech aktivit

10) v roce 2014 se dokončí publikace VPM města Kladno, k tomu bratr Přerovský vejde v kontakt s kladenskou jednotou ČsOL, abychom si doplnili některé informace

11) od roku 2014 se plánuje mírná změna designu zpravodaje Monument

12) proběhla diskuse o výrobě trika model 2014 s tímto výsledkem, práce bude řídit Vladimír Ježek, bude se jednat o polokošili, která bude vyjadřovat naši příslušnost jak ke spolku, tak brodské jednotě ČsOL, barva bude khaki (olive-drab, tmavě zelená), logo a písmo v kontrastní barvě vůči podkladu, součástí bude tedy znak spolku, obce a vlaječka

13) Spolek se, bude-li přizván, bude účastnit dětského dne v Českém Brodě

Zapsal: Martin

Publicistika

Konferencia o Občianskej vojne a čs. légiiach na Urale

V septembri 2013 som mal možnosť v delegácii Československej obce legionárskej zúčastniť sa už na III. konferencii o Občianskej vojne na Urale. Keďže sa táto téma veľmi bytostne dotýka aj Československého armádneho zboru v Rusku (ruských légii), pokúsim sa pre ostatných členov našej Jednoty a aj pre iných čitateľov podať základné informácie z tohto podujatia.

Vojnové udalosti v rokoch Občianskej vojny v Rusku a zapojenie našich légii podrobne popisujú archívne pramene uložené vo Vojenskom historickom archíve v Prahe, Slovenskom národnom archíve v Bratislave, Archíve literatúry a umenia Slovenskej národnej knižnice v Martine a v ďalších archívoch múzeách i v súkromných zbierkach. Zásluhou ruských historikov sa čoraz viac sprístupňujú a analyzujú už aj predtým neprístupné materiály v ruských archívoch. To umožňuje nové analýzy, čiastkové i monografické štúdie zamerané na uvedenú problematiku. A tak k starším prvorepublikovým materiálom, ako sú práce

„legionárskych historikov“ ako boli napríklad štúdie Františka Šteidlera, Josefa Kudelu, Jaroslava Papouška alebo pamäti a spomienky účastníkov týchto udalostí (napr. Maurice Janin, Radola Gajda a celá plejáda ďalších) či kroniky jednotlivých plukov, pribúdajú práce nové, ktoré sa opierajú jednak o vydané diela, ale predovšetkým o materiál v ruských archívoch, čo je veľkým prínosom najmä pre nás, ktorí nemáme možnosť ich priamo študovať alebo príležitosť na dlhšie študijné pobyty v Ruskej federácii.

S blížiacim sa stým výročím vypuknutia neblahej prvej svetovej vojny sa bádatelia a publicisti začínajú čoraz viac zaoberať rôznymi aspektmi tejto obrovskej katastrofy, ktorej dôsledky v mnohom pociťujeme ešte aj dnes. A napriek tomu, že už uplynulo odvtedy sto rokov, čo je približne vek troch generácií, nemožno povedať, že o tejto vojne a rôznych jej kapitolách a epizódach, jej hlavných politických či vojenských predstaviteľoch už vieme všetko. Má to svoje objektívne príčiny – dlhodobá neprístupnosť archívnych dokumentov najmä v zahraničí – predovšetkým v Rusku a Nemecku – rozsiahlosť zachovaného materiálu po ich sprístupnení a aj zložitosť problematiky, ale má to aj svoje politické a ideologické príčiny.

K takým jednostranne poopisovaným a interpretovaným okruhom otázok, pokiaľ ide o ruské, české a slovenské dejiny patrí aj problém Občianskej vojny v Rusku a tamojšie pôsobenie československých légii. Sovietski, českí a slovenskí historici pod vplyvom triednej a stránickej marxistickej ideológie a monopolu

komunistickéj strany nevykladali dejiny tejto vojny len jednostranne a neobjektívne; oni často udalosti aj falšovali, alebo dokonca otvorene klamali. Takto pristupovali napríklad aj k príčine zrážky légii s boľševikmi, čo jednoznačne interpretovali ako snahu českej buržoázie vystúpiť proti proletárskej revolúcii. T. G. Masaryka, E. Beneša, ale najmä generála Milana Rastislava Štefánika ako hlavného vojenského organizátora, veliteľa a aj československého ministra vojny, obviňovali z toho, že boli poslušnými „nástrojmi západných kapitalistov a interventov“ a dali dokonca rozkazy na „kontrarevolučné“ vystúpenie légii. Legionári si naopak, veľmi cenili práve to, že k vystúpeniu (u marxistov to bola „vzbura“, ale oni zabúdali, že vzbúriť sa možno len proti legálnej vláde) proti boľševikom v Rusku v máji 1918 nedošlo na základe nejakého vojenského rozkazu, ale na základe uznesenia nimi demokraticky zvolených delegátov na zjazde légii v Čeljabinsku. Veľmi častým a ešte aj u nás dnes opakovaným obvinením je takzvaná „krádež“ ruského štátneho pokladu, hoci s touto otázkou sa už vyrovnali aj Rusi napríklad dielami Olega Budnického, manželov Muratovových, ale aj štúdiami českých historikov o peniazoch ruskej emigrácie a kolčakovskom zlate. Takmer nikdy sa neuvedie, že vodca boľševikov Vladimír Il'jič Lenin sa poďakoval veleniu légii za vrátenie zlata a ani neskoršie vláda Sovietskeho Ruska ani ZSSR od Československa – pokiaľ ide o ruský zlatý poklad – nikdy nič vrátiť nepožadovala.

Po prevratných spoločensko-politických zmenách v Rusku v rokoch 1990 - 1991 sa postupne aj u Rusov začal objavovať hlad po nových, ideologickými nánosmi nezaťažených informáciách o vlastnej minulosti. Aj oni mali k dispozícii len málo objektívne podaných faktov, naopak, práce ruských aj sovietskych autorov boli plné mýtov, poloprávď a neraz aj úmyselných klamstiev. Aj keď sa v posledných rokoch začali ruskí, českí a aj niektorí slovenskí historici týmito otázkami zaoberať intenzívnejšie a vyšli aj viaceré odborné štúdie i súhrnné knižné publikácie, čaká tu príslušných špecialistov (a najmä slovenských) ešte veľa práce.

Občianska vojna v Rusku v rokoch 1917 – 1922 patrí k najtragickejším obdobiam v dejinách ruského národa. Pokiaľ ide o roky 1917 – 1920, ale najmä roky 1918 – 1919, sa tieto tragické udalosti čiastočne dotýkajú aj česko-slovenského zahraničného vojska (pri všeobecnom označení sa často používal spojovník, v oficiálnom názve zboru už nie) v Rusku – ruských légii. Už pre súčasníkov bola úloha Československého armádneho zboru (ruských légii) v Rusku najmä po takzvanom „Čeljabinskom incidente“ rozporuplná a hodnotila sa z rôznych hľadísk. Inak sa na toto obdobie a úlohu čs. vojska v Rusku pozerali priami účastníci vtedajších udalostí a ďalší pamätníci z rozdielnych národných spoločenstiev a politických zoskupení, inak nasledujúce generácie a aj historici v rôznych obdobiach, v ktorých sa striedali demokratické a totalitné režimy.

Ruskí historici pokračujú v „objavovaní“, alebo lepšie povedané, v novom spracúvaní dejín Občianskej vojny v Rusku (1917 – 1922) a úlohy Československého armádneho zboru v rokoch 1918 – 1920, čo je dôležitou súčasťou tohto konfliktu. Významnú úlohu tu zohrávajú jednak vysokoškolské ústavy a vedecké pracoviská na Urale a v Sibíri, Permské oblastné múzeum, ďalej múzeá, školy a ústavy v Kungure, Jekaterinburgu a v ďalších mestách, špecializovaný historicko-archívny časopis *Retrospektíva* a viaceré kluby vojenskej histórie v tejto oblasti. Svedčí o tom nielen živá publicistická činnosť zameraná na uvedenú problematiku, ale aj v poradí už tretia medzinárodná konferencia na tému „Občianska vojna na Urale“, ktorá sa tentoraz uskutočnila netradične v múzeu GULAGu pri Permi, ktoré sa nachádza v bývalom nápravnom „Zariadení – tábore č. 36“ asi 100 km východne od Permi v dňoch 28. – 29. septembra 2013.

Jedným z najvýznamnejších súčasných ruských znalcov špecializujúcich sa najmä na udalosti v rokoch 1917 – 1920 na Urale a Sibíri je ruský historik Aleksandr Michajlovič Kručinin

z Jekaterinburgu, ktorý v posledných rokoch zúročuje svoje dlhoročné štúdium prameňov a získané hlboké znalosti v celom rade publikácií referujúcich o bojoch v oblasti Uralu, Jekaterinburgu, Permi atď. Kručinin s pre neho príznačnou podrobnosťou, založenou na svedomitej príprave a dôkladnej znalosti ruských aj československých dokumentov, sa vo svojich prácach zaoberá „zradnosťou, či nestálosťou vojnovnej šťasteny“ na príklade bojových operácií v oblasti Šadrinska, jazera Tavatuj a aj na iných miestach v lete 1918. Kručinin pokračoval v ďalšom výskume, pričom sa opieral aj o pomoc členov klubov vojenskej histórie „Štandard“ zo Šadrinska, „Horský štít“ z Jekaterinburgu a „Priateľov Karla Vašátka“ z Prahy. Táto plodná spolupráca vyústila do niekoľkých publikácií a je tak ďalším zo svedectiev o prínose vojenských historických klubov, ktoré sa zameriavajú nielen na často kritizovanú „hru na vojakov“ v rámci historických rekonštrukcií významných bitiek v dobových uniformách, ale venujú sa aj vážnej vedeckej práci – výskumu v archívoch a následnému sprístupňovaniu výsledkov svojej práce v publikáciách, výstavách a aj na prednáškach či vedeckých konferenciách.

Na nedávnej konferencii prezentoval Kručinin výsledky svojho najnovšieho výskumu, ktorý zameril jednak na pomerne úspešné pôsobenie veliteľa červenoarmejcov v tejto oblasti, Lotyša Eduarda Petroviča Berzina (1894 – 1938), neskôr čekistu a zakladateľa trestaneckého tábora Višlag (1926) na severnom Urale a jednak na boje v oblasti povodia rieky

Nejvy. Úlohou Višlagu bolo predovšetkým zabezpečiť dostatok lacných pracovných síl pre tamojšie nové papierenské a celulózové kombináty, čo sa mu aj podarilo. Tamojší väzni žili v relatívne dobrých podmienkach – dostávali mzdu, slušnú stravu, mali kiná, knižnice a diskusné kluby. Neskôr sa však Berzin pričínal aj o založenie jedného z najkrutejších trestaneckých táborov na Kolyme (stavba ciest a ťažba zlata), ale jeho osud napriek tomu nezvratne smeroval k záverečnej tragédii (v roku 1938 ho v rámci stalinských čistiek medzi veliteľskými kádrami sovietskych ozbrojených síl, represívneho i administratívneho aparátu zastrelili v Moskve).

Nesmierne zaujímavé sú tie kapitoly Kručininových prác, kde sa zaoberá aj metodologickými a interpretačnými problémami spojenými s problematikou Občianskej vojny v Rusku a úlohou československých légii v Rusku po prevzatí moci bolševikmi v novembri 1917. Autor uvádza konkrétne príklady toho, ako sa z desiatky rokov pretrvávajúceho falšovania, produkovania poloprávď a dezinterpretácií, zamlčovania alebo otvoreného klamania utkala takmer neprehľadná pavučina, ktorá ešte stále zakrýva pravú a objektívnu podstatu vecí, udalostí a úlohy historických osobností tohto obdobia. Kručinin to približuje charakteristikou prezrádzajúcou dobrú znalosť psychológie československých dobrovoľníkov a ich ešte v lete 1918 neotrasenú bojovú morálku: *„Ráno 11. júla 1918 červení prinútili dobrovoľníkov Kurganského oddielu ustúpiť o niekoľko vierst na východ od stanice*

Dalmatov, kde sa legionári začali znovu organizovať. Pomaly, po skupinkách i jednotlivo prichádzali aj bieli. Medzi poslednými prišiel veliteľ oddielu František Hrabčík. Bol ostrasený krutým neúspechom a aj veľkými stratami; nepovediac nič, ľahol si do trávy. Po krátkom oddychu vstal a opýtal sa: 'No, bratia, čo teraz spravíme?' - 'Pôjdeme znovu,' - znela jednohlasná odpoveď.“

Treba aj nám, rovnako ako tým neznámym dobrovoľníkom „ísť znovu“ a pokúsiť sa rozhrabať tieto prekážky navrhované na ceste k pravde, uzatvára Kručinin túto pasáž jednej zo svojich kníh.

PhDr. Ferdinand Vrábek

Saturnin by si o bezkonkurenčnosti myslel své

Nikdy by mne nenapadlo, jak moc by se hodila existence Agentury pro odhalování a napravování literárních omylů. Pochopitelně, že by ji Saturnin neměl založit pouze za účelem literárních, ale předně i novinářských omylů.

Jsem velký příznivec historie a především péče o vojenské památky, zvláště pak válečné hroby, přesněji vojenská pietní místa. A proto mne převelice udivil článek, který bych jinak více než uvítal. Napsal ho známý „armádní“ reportér Jan Gazdík a pojmenoval jej **„Zmizeli beze stopy, teď se otevřela šance je najít“**. Text jestli jej prach nezavalí, bude navěky uveden na této adrese:

<http://aktualne.centrum.cz/domaci/spolecnost/clanek.phtml?id=791577>

Ale k tématům z tohoto dílka. Na chvílku se pokusím vcítit do role jízlivého a nemilosrdného Saturnina a vypravím se na vlnách autorova textu.

Portál o válečných hrobech (www.valecnehroby.army.cz) podle autora pana Gazdíka nemá plnohodnotnou konkurenci. Toť věru velmi odvážné tvrzení. V Evropě, ale i ve světě je celkem dost podobných projektů, některé, lepší, jiné slabší, ale nevím zda by někde tohle dokázali vyslovit. A osobně si nemyslím, že daný web je bez konkurence dokonce v pouhé České republice. Další stránky najdete například na tomto odkazu – [ZDE](#).

Zkusme popisovaný projekt srovnat s jiným, který se také zabývá vojenskými pietními místy, tedy jinak řečeno i válečnými hroby. Použijme třeba web www.vets.cz Spolku pro vojenská pietní místa.

Takže co tu při srovnání těchto projektů máme:

	www.valecnehroby.army.cz	www.vets.cz
Památky v ČR	ANO	ANO
Památky v zahraničí	ANO	ANO
Vyhledávání míst či jmen	ANO	ANO (fulltextem)
Vyhledávání podle evidenčního čísla CEVH ve vyhledávači Google	NE	ANO
Přepis všech dostupných informací na památce (opis na památce)	většinou	ANO
Souřadnice památky	většinou	většinou
Lokalizace památky (přesné umístění památky)	ANO, občas do spádové obce	ANO, vždy v místě památky
Mapa (elektronická mapa s odkazem na památku na webových stránkách)	ANO	ANO (ve stádiu testování)
Příběhy osob, historické dokumenty, historické fotografie	do roku 2013 ne, pak ?	ANO
Mapování zaniklých památek (historické doplnění již zrušených či zničených památek)	?	ANO
Elektronický zpravodaj o válečných	částečně	ANO

hrobech, informační portál		
Podpora válečných hrobů a vojenské historie pomocí geocachingu (umísťování skrýší u památek za účelem zvýšení návštěvnosti památek)	NE	ANO
Možnost zpětné vazby přes komentář či email (pro doplnění informace, např. o stavu památky)	?	ANO
Diskusní fórum	NE	ANO
Projekt je financován	Stát, obce	Minimální náklady v řádu stovek Kč hradí dobrovolníci
Projektu (mapování) se účastní	Obce, ORP, kraje a MO	cca 500 dobrovolníků, odborně řídí Spolek pro VPM
Vydávání elektronických publikací a tištěných knih (brožur)	?	ANO
Celkem v evidenci míst (válečných hrobů i vojenských pietních míst)	cca 33 000	cca 30 000

Dále pan Gazdík píše, že se spolupráce MO a Vojenského historického ústavu při mapování památek má zaměřit na hroby legionářů a pro „obrovský zájem veřejnosti“ historikové plány urychlili a začaly se mapovat válečné hroby obecně. To je krajně zavádějící tvrzení hraničící s nesmyslností. **V roce 2004 začal platit zákon č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech.** Tento neobjevný fakt je uveden i na webu MO. Takže možná byl nějaký zájem z veřejnosti, ale především je zde zákonem uložená povinnost tato místa zmapovat a vést jejich úplnou evidenci. Možná by mohla být položena otázka jinak. Bude tomu již deset let, co tento zákon platí. **Jsou již všechny válečné hroby v evidenci? Splnily si obce svoji povinnost? Plní si obce povinnost při vedení evidence? Dodržuje se tento zákon při péči o válečné hroby? Neboří se u nás dané památky, nekradou se či nestěhují se?** To jsou ty otázky o nichž se musí mluvit!

Dále se zde píše, že práce na databázi padlých bude pokračovat. Paráda, já sám, jsem nadšen. Proč je ale zcela ignorován fakt, že jiná vojenská instituce dávno připravila skvělé databáze padlých vojáků a legionářů? Jedná se o i laikům známé databáze: **Databázi legionářů a padlých ve 2. světové válce** a **Databázi příslušníků čs. vojenských jednotek v zahraničí za 2. sv. války**. Klobouk dolů před **Vojenským ústředním archivem** a jejich perfektním přístupem k dotazům a badatelům. Tyto databáze naleznete zde (<http://www.vuapraha.cz/Pages/DatabazeVHA/DatabazeLegionaru.aspx>). Kolik pak, že databázi najdu na stránkách Vojenského historického ústavu (<http://www.vhu.cz/>). Hledám, koukám, ale stále nic nevidím.

A hlavně, ruka by mi upadla kdybych nevěděl, že existují i další databáze pro historiky nezbytné. Nelze na prvním místě neuvést Projekt Čestná vzpomínka (<http://www.pamatnik.valka.cz/>). A proč není zmínka o monumentální výzvě generála Krzák a okresních archivů v podobě seznamů legionářů? Vždyť z těchto děl těžíme všichni dodnes.

A hlavně, „ministerský“ či „státní“ projekt mapování válečných hrobů, má zmapovány, tedy evidovány jen ty válečné hroby a ta jména na nich uvedená, jenž obce do databáze zanesou. Není výjimkou, že je obec k databázi schopna přistoupit i takovýmto tvrzením: „**v naší obci žádné válečné hroby nejsou, pouze na návsi je pomník padlým ve válce**“. Takovýto pomník, třeba i s desítkami jmen je mimo databázi, tedy i mimo seznamy (pochopitelně mimo databázi CEVH). Jsou zde totiž i mnohé další projekty, které památky mapují. Určitě bude platit tvrzení historika Tomáše Kykala, kterého pan Gazdík citoval: „Postupně by tak měla vzniknout jakási Wikipedie nejen válečných hrobů, ale co možná všech padlých, zemřelých i nezvěstných vojáků z českých zemí“. Ona definice „co možná všech“ je nezbytně pravdivá, když se při vstupu dat velké množství památek či jmen prostě přehledně. Ale jak píšu, jsou zde i jiné projekty.

Nevím co bylo smyslem toho článku. Upozornit na web, který je zde léta? Upozornit na projekt Legie 100 na nějž Československá obec legionářská upozorňuje kudy chodí? Nebo spíše

naštvat ostatní zájemce o problematiku vojenských pietních míst?

Pokusím se tedy celou věc velmi zjednodušit. Mapování či snad mapování válečných hrobů i vojenských pietních míst je běžné v jakékoliv civilizované zemi. Česká republika má zákonem garantovaný projekt, který zaštiťuje Ministerstvo obrany. Tento projekt v ČR rozhodně patří k těm lepším, ale to je především díky neúnavnému nadšení v článku zmíněných Imricha Vetráka a Pavla Filipka. Především tito dva pánové z Odboru pro válečné veterány MO ČR (ředitelkou je paní Ing. Iveta Hlásecká) mají zásluhu na tom, že je tento projekt v chodu a že se ČR nemá za co stydět. Osobně mohu komukoliv dosvědčit, že lidé z MO dělají co mohou pro to, aby projekt rostl, aby byla evidence aktuální, ale bohužel některé obce mají svoji hlavu a tak nám stále nějaká ta památka v evidenci chybí, nebo je dokonce zničena.

Ale v žádném případě není pravda, že tento projekt nemá konkurenci! Možná když někdo řekne, že v oblasti jen a pouze přesně definovaného výrazu „válečných hrobů“ nemá tento projekt konkurenci asi bude blíže pravdy, ale v obecné rovině tomu tak opravdu není, pane redaktore, fakt ne. Je zde velké množství dalších projektů mapujících tyto památky, webové stránky, profily v sociálních sítích, genealogické stránky, sdružení a spolky.

A nechme stranou fakt, že mnoho nadšenců jde mnohem dále než je „pouhé“ mapování památek. Pořádají brigády u pietních míst za účelem jejich oprav. Financují ze svého opravy památek, pořádají pietní a vzpomínkové akty u památek. Dokonce se mnozí i podílejí na obnovení či dokonce vytvoření dalších památek na již zapomenuté osobnosti.

Určitě by se dalo diskutovat o tzv. rodinných hrobech, tedy místech, které sice nejsou válečnými hroby, ale jsou v nich významné osobnosti naší vojenské minulosti, legionáři, vojáci (jež však zemřeli přirozenou cestou např. již v době míru) a například upadly v zapomnění. No ono by se našlo značné množství dalších témat. Například, proč když se ztratí nějaká ta kovová pamětní deska, není její vzhled nikde k dohledání. To je přeci zajímavé téma.

Ale hlavně, tady nejde o konkurenci, jde o to konečně zmapovat všechna jména v naší historii, tohle není soutěž, tohle je o spolupráci, podaných rukou a výměně informací.

Takže tolik by asi řekl či napsal Saturnin a být někým, nechodím pár dní okolo kaváren a míst s prodejem koblih.

K fotogalerii: zde jsou uvedené některé náhledy na stránky projektu mapování vojenských pietních míst od Spolku pro vojenská pietní místa. Lze vidět jak ukázkou stránek, mapy (testovací verze), historických dokumentů, Galerie hrdinů a osobností, Badatelnu, diskusní fórum, ale i dva kousky památek, jež na první pohled splňují definici válečného hrobu, přesto tak zapsány nejsou.

Martin Brynych

Spolek pro vojenská pietní místa
vets.cz

Actuality Česká republika Slovensko Zahrančí Galerie hrdinů Vytváření Jak se zapojit Diskuze

MENU
 - Úvod
 - Spolek
 - O projektu
 - Statistika VSM
 - Badatelna
 - Vaše databáze
 - Seznam obcí
 - Souběž
 - Monument
 - Publikace
 - Odkazy
 - Naše banner
 - Seznam obcí
 - Článek Český Brod
 - Starý web

Česká republika
 - Jihočeský kraj
 - Jihomoravský kraj
 - Karlovarský kraj
 - Královéhradecký kraj
 - Liberecký kraj
 - Moravskoslezský kraj
 - Olomoucký kraj
 - Pardubický kraj
 - Středočeský kraj
 - Ústecký kraj
 - kraj Vysočina
 - Zlínský kraj

Nově
 Číslo: 77556
 Vytvořeno: 2021

Spolek pro vojenská pietní místa o. s.
www.vets.cz

Pamětní desky Obětem 1. a 2. světové války

Umístění: Dvorce, na stěně hasičské zbrojnice

Nápis:
 OBĚTEM SVĚTOVÉ VÁLKY
 1914 - 1918
 BĚLOHLAV FRANTIŠEK
 BĚLOHLAV JAN
 BOHÁČ VOJTECH
 DANĚK ANTONÍN
 HYNKŮ VÁCLAV
 HYNKŮ JAN
 KOLBA JOSEF
 KOMÁREK KAREL
 HOHOUT KAREL
 RYBA KAREL
 SUCHÝ FRANTIŠEK
 ŠVEIDA JOSEF

VÁCLAV BĚLOHLAV
 *30.9.1882 +16.2.1945 v Berlíně
 Spl. sloučen. druhý muž a otec,
 kněz osud stihl nás:
 Tuť snos zasl. staré, staré,
 když Důh odloučil od nás.

JAN BOHÁČ
 PADL ZA VLASTI U NÁJOVÁ
 V OKRESĚ KRUMLOVSKÉM
 DNE 1.X.1938 V STÁŘI 38 R.
 ČEST JEHO PAMÁTKEI

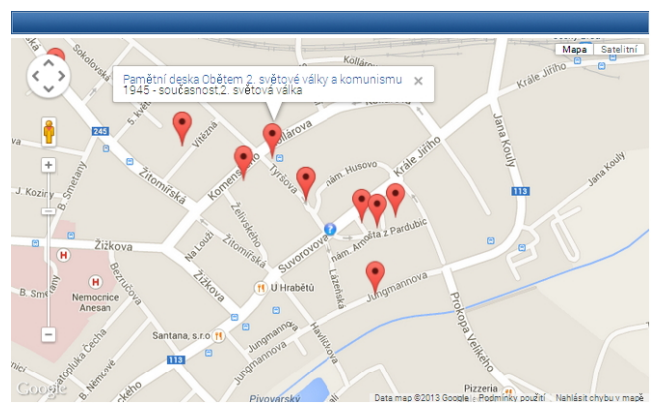
Válečný hrob ul. MO. měl by
 Pamník přidal: Milan Laštovka

Autor: Milan Laštovka, 04.09.2013

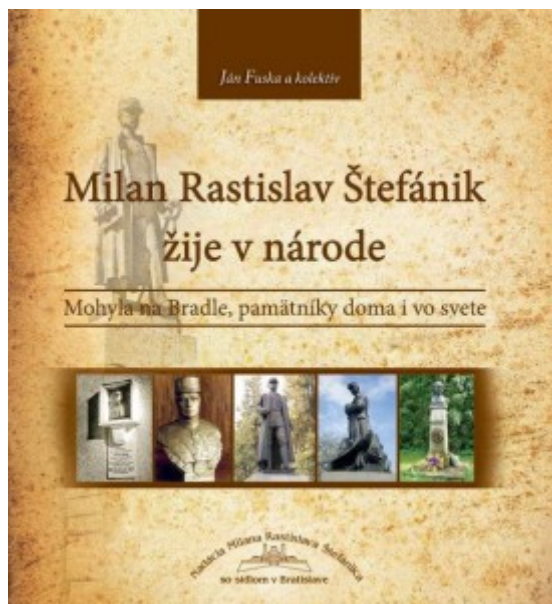
Nová kniha FUSKA, Ján a kol.: Milan Rastislav Štefánik žije v národe

Mohyla na Bradle, památníky doma i vo svete.
 Bratislava: Nadácia M. R. Štefánika, 2013.

Publikácia profesora Jána Fusku (ako predseda Nadácie Milana Rastislava Štefánika sa v roku 2009 významne zaslúžil o postavenie repliky sochy M. R. Štefánika v Bratislave od novopackého sochára Bohumila Kafku) prináša slovný aj obrazový súpis památníkov M. R. Štefánika na Slovensku a vo svete. Ide o starostlivo spracovaný materiál, ktorý obsahuje jednak súpis památníkov spojených so životom tohto predstaviteľa Slovákov v ich boji za slobodu a najvýznamnejšieho spolupracovníka Tomáša Garrigue Masaryka a Edvarda

Beneša v našom zahraničnom odboji v rokoch 1914 – 1918. a jednak prehľad o pomníkoch postavených na rôznych miestach z iniciatívy rôznych spolkov, obcí a organizácií, len s malým príspevkom od štátu. Štefánikovu mohyly na Bradle približuje reedícia osvetľuje štúdie architekta, národného umelca Dušana Sama Jurkoviča.

Fuskova práca je doteraz najúplnejšiu studnicou poznatkov o obrazovom aj faktografickom materiáli, viažucim sa k Štefánikovým pomníkom a prináša mnohé doteraz neznáme podrobnosti a okolnosti ktoré sa viažu na vznik pamätníkov a pomníkov, lokálne a regionálne dejiny a súčasne aj spracovanie stručných životopisov ich tvorcov. V niektorých prípadoch dáva na pravú mieru zaužívané (mylné) predstavy o autoroch pomníkov.

Nová kniha o Štefánikových pomníkoch je určená odborníkom aj širokej verejnosti. Obsahuje veľké množstvo údajov, ktoré poslúžia historikom pri interpretáciách dejín pamäti, učiteľom i osvetovým a kultúrnym pracovníkom pri výučbe a propagácii života a diela stále ešte nedoceneného M. R. Štefánika.

Publikácia obsahuje CD prílohu s ďalšou obrazovou dokumentáciou.

F. Vrábek

Češi, že si neumějí spočítat své mrtvé? Ale jděte pane plukovníku.

Lze získat seznam obětí 2. světové války či jiné války? Známy historik plk. Eduard Stehlík, který dříve působil ve Vojenském historickém ústavu, pak v Ústavu pro studium totalitních režimů a nyní jej můžeme vidět jako poradce Ministra obrany ČR se domnívá, že právě ČR je jednou z mála zemí, kde podobný seznam dosud není, respektive, že Češi jsou národem, který si neumí své mrtvé ani spočítat. To poslední je citace z jeho slov pro magazín Lidových novin z 25. října 2013.

Jaká je realita? Existuje Vojenským historickým archivem vytvořená Databáze legionářů a padlých ve 2. světové válce a Databáze příslušníků čs. vojenských jednotek v zahraničí za 2. sv. války. Pochopitelně existuje i velmi kvalitní databáze legionářů z projektu Čestná vzpomínka. Existuje seznam židovských obětí 2. světové války. Existuje i databáze padlých rakousko uherských vojáků, atd., atd. Všechny tyto databáze mají ale jedno velké „ALE“. Ze své podstaty vznikly na základě papírů. V seznamech legionářů jsou zpravila ti legionáři, jenž byli ve své době členy některé legionářské organizace, či jim byl status legionáře přiznán a neodebrán. Tedy nemusí tam být všichni. A podobně je tomu i u dalších databází. Nicméně zrovna ty legionářské a vojenské jsou jedny z nejúplnějších a nejkvalitnějších. Také u nás vyšlo několik knih řešící ztráty vojáků na západní či východní frontě 2. světové války a dokonce několik řešících partyzánský odboj. Existují seznamy popravených např. v Malé pevnosti Terezín či za stanného práva. Tak či tak to nejsou a ani nemohou být úplné seznamy.

A proč nejsou úplné? Protože se stále z nějakého důvodu zapomíná na prostou lidskou paměť, rodinné vzpomínky, místopis. A pochopitelně se tradičně moc nemyslí na člověka jako jednotlivce. Zahyne-li generál, je to událost.

Zahyne-li syn dělníka, je to statistika. Takže nám chybí oběti náletů, kotlářů, zvuile nacistické správy nad Protektorátem a mnoho a mnoho podobných případů. A to jen z druhé světové, co pak další konflikty.

Přitom je u nás tolik spolků a sdružení, která se mapováním těchto osudů, byť amatérsky, zabývají. Jen kolik takových vzpomínek na oběti kotlářů a náletů najdeme na internetových stránkách s leteckou archeologií. A pak pochopitelně jsou místa, kde se to všechno setkává se vším a to jsou hřbitovy, kostely, fary, matriky. Kolik jen je nadšenců procházejících hřbitovy a mapující osudy našich hrdinů z doby před Mímochoodem, kteří padli jako příslušníci SOS, kteří bojovali ve Španělsku. Ale kteří zahynuli na dovolené jako příslušníci armády císaře pána za Velké války. Zajímá někoho osud našich hrdinů po ukončení války? Mnohdy umřeli osamoceni a zapomenuti, jen ta vzpomínka na hřbitově zůstává.

Tedy zpět k jádru věci. Podle mého prostého názoru odvozeného od přibližně deseti let praxe v mapování vojenských pietních míst, není vůbec žádná šance a ani větší státem organizovaná snaha získat ucelený seznam o našich obětech všech válek co se přehnal přes naše dějiny. Možná se tu a tam projdou archivy a na základě nalezených dokumentů se udělá nějaký ten „seznamek“, ale celková snaha projít všechno tu není. Slyšel jsem však, že bude. Slyšel jsem to však za posledních asi osm let tak pětkrát.

A přitom je to tak jednoduché, byť krajně zdouhavé. Stačí procházet nejen archivy státu a muzeí. Ale i matriky, rodinné památky, hřbitovní knihy, ale i ty samotné hřbitovy, zapadlé a opuštěné pomníky a památky na mnohdy nepřístupných či opuštěných místech. Kolikrát je ten správný nápis dávno zničen, ale nemusí být zapomenut. Pamětní deska může být zcizena, ale může existovat fotografie. Pomník může být dáno zrcen bagrem, jen proto, že se regionálnímu politikovi zdál omšelý, ale ta jména z něj nemusí být zapomenuta, a takto bych mohl pokračovat do nekonečna.

A co získám, když tohle všechno podstoupím? Získám nejen seznam padlých v boji, ale i těch co zahynuli na zranění a nemoci co si z fronty přinesli. Na následky psychických traumat, na

bídu a hlad, na sebevraždy. Získám vzpomínku na tzv. druhotné oběti válek, ty co neunesli utrpení, co měli smůlu a byli na špatném místě ve špatný čas, protože nálet bombardérů si obět na zemi nevybírám. Získám seznamy napříč časem, bez politického a ideologického nádechu, tedy nebudu přihlížet k tomu, že vládnou rudí a nikoho nemají zajímat oběti modrých. Nebudu přihlížet k tomu, že vládnou modří a nikoho nemají zajímat rudé oběti. Tedy budu mít seznam, kde je vedle legionáře Rakousko uherský voják, oba si plnili přísahu dle svého přesvědčení. Budu mít seznam s vojákem Rudé armády, který osvobozoval moji zem spolu s partyzánem, ale vedle něj bude i německý voják, který stál proti němu, ale mohl mít kořeny v téže zemi, v Sudetech. Budu mít seznam (nebo snad alespoň čísla) obětí pochodu smrti, zajatců po smrti vyhozených z transportních vlaků. Budu mít seznam, kde bude příslušník pohraniční stráže, který hlídal hranici a vedle něj bude ten, který nemohl za těmi dráty žít a rozhodl se jít na západ. Budu mít seznam vojáků, kteří všechny hrůzy válek přežili a zapomenuti zemřeli v době míru. Budu mít seznam vojáků, kteří v době míru zahynuli v uniformě třeba při dopravní nehodě, letecké katastrofě. Budu mít seznam vojáků z nových misí, nejen těch co padnou v zahraničí, ale i těch co neměli štěstí v následném životě po návratu. A to jsem vypsal mizivý seznam vztažený jen na toto a předchozí století. Ale toto vše se dá zmapovat i do větší hloubky, k roku 1866, k Napoleonským válkám, k husitským válkám, prostě kam si jen osud dovolil zavát smrt.

Takže já osobně a doufám, že mnoho mých přátel věří, že lze mít hodně velký, bezmála úplný seznam všech obětí všeho zla. A stačí k tomu relativně málo. Píle, pokora a ochota spolupracovat. Existují možná i stovky spolků, sdružení, kolektivů nadšenců, ale i jednotlivců, kteří mapují kdejaký kousek historie. Mapují a mapují, bádají a bádají, hledají a hledají. A pochopitelně mají z mého pohledu cenné informace, mnohdy jedinečné údaje. A jejich takové množství, že přehlížet je, je přinejmenším hloupé. Ale většinou jsou to amatéři. Nadšenci, nesmírně pilní, ale amatéři. Nic pro ty odborníky, kteří přeci jediní vědí jak na to a dokáží o tom celé roky mluvit.

Já osobně nechápu ty diskutující odborníky a hluboce se skláním před těmi amatéry. Ti

amatéri, nám totiž ten seznam nakonec dohromady dajú.

Takže pane plukovníku, Češi si ten seznam obětí dříve či později dají dohromady, a mám takový pocit, že by se k tomu mohly státem zřizované instituce postavit čelem.

P. S. Tento text je věnován památce na mnoho neúspěšným pokusům upozornit na svoje amatérské odhodlání ze strany hledačů vojenských pietních míst vůči nejmenované velké oficiální instituci zaměřené na vojenskou historii sídlící v Praze (aby nedošlo k omylu, nejedná se o Vojenský ústřední archiv, jejichž práce a nasazení si hluboce vážím).

Martin Brynych

Bratislavský starý Starý most doslůžil – nech žije nový Starý most!

V Bratislave sa v piatok 8. septembra 2013 uskutočnila milá nostalgická slávnosť – rozlúčka so Starým mostom, ktorý sa bude demolovať a na jeho mieste vyrastie v blízkej budúcnosti nový most, ale tiež s názvom Starý most. Slávnosť sa konala z iniciatívy Petržalského okrásľovacieho spolku, za ktorý prehovorila a účastníkov rozlúčky privítala jeho predsedníčka MUDr. Iveta Plšeková a potom už podpredseda Ing. Ernest Húska oboznámil prítomných so 120-ročnou históriou mosta, ktorý v minulosti niesol štyri mená. Most, dlhý 460 metrov, sa volal najprv Most cisára Františka Jozefa (postavili ho v rokoch 1889 – 1890 a panovník sa na jeho otvorení osobne zúčastnil), potom to bol po vzniku Československej republiky Most M. R. Štefánika (ten vyhodili do vzduchu ustupujúce fašistické vojská na jar 1945), po roku 1946, keď most za pomoci Červenej armády zrekonštruovali, to bol Most Červenej armády a napokon zase Starý most. Treba pripomenúť, že až do roku 1972 to bol v Bratislave jediný most, ktorý mesto spájalo s predmestím Petržalka.

Práve od pôvodného Starého mostu, ktorým v strede až do 15. augusta 1919 prechádzala hranica medzi Československom a Maďarskom sú známe mnohé dobové fotografie našich talianskych a francúzskych legionárov, sokolov a dobrovoľníkov na stráž. Známa je aj fotografia ako naši vojaci privádzajú na rokovania v staromestskej Redute o prímerí z petržalskej strany so zviazanými očami maďarského parlamentára.

Zhromaždení Bratislavčania si zaspomínali na dejinné udalosti, ktoré týmito miestami kráčali – veselé i smutné. Zatiaľ čo rok 1919 sa niesol v znamení našej slobody, v roku 1938 po Mníchovskej dohode Československo aj Bratislava o Petržalku prišli, lebo ju obsadilo nemecké vojsko. Tak sa skončili zlaté časy, keď cez most premávala aj električka z Bratislavy do Viedne a obyvatelia oboch miest ju aj hojne využívali na návštevy, nákupy alebo výlety. Starý most zničilo ustupujúca nemecká armáda tesne pred koncom vojny. Slávnosť uzavrelo zapálenie sviečok a položenie rozlúčkového venca. Dobovú atmosféru pomohli pripomenúť aj priaznivci v historických uniformách i elegáni s cylindrom a vo fraku. Ale nielen to, s mostom sa prišla rozlúčiť dokonca aj Jeho Výsost' – staručký mocnár z Viedne (alebo z Bad Ischlu? Presný itinerár z bezpečnostných dôvodov nebol zverejnený.) Česká strana na rozlúčke bola tiež prítomná aspoň symbolicky – českými country pesničkami, ktoré zahrála a zaspievala kapela Terryho Zemana.

Teraz už len zostáva čakať na to, ako bude vyzerat' moderný Starý most, o ktorom zatiaľ vieme toľko, že bude mať znovu aj električkovú koľaj, trasu pre peších a dve cyklotrasy.

F. Vrábek

V Kolíně drží slovo

V listopadu 2012 si náš člen všiml, že byl poškozen Pomník odboje námořníků na hřbitově v Kolíně. Upozornili jsme na to Městský úřad a byli jsme ubezpečeni, že se pomníku dostane opravy. A stalo se tak. Takov příkladný přístup je vítán Pomník je jako nový.

rok 2012

rok 2013

Foto: Olda Tetur, Text: Martin Brynych

Do třetice, aneb nekonečný příběh

Je tomu drahně pětiletka co jsem prvně viděl dětský příběh Nekonečný příběh. A nyní mám pocit, že něco podobného mám možnost zažívat znovu.

Nejprve se objevil článek o **bezkonkurenčnosti státem garantovaného evidování válečných hrobů**. Prý je bezkonkurenční. O naivnosti takového tvrzení se může přesvědčit každý, kdo se o danou problematiku zajímá. Příběh první (http://aktualne.centrum.cz/domaci/spolecnost/clanek.phtml?id=791577#utm_source=atlasHP&utm_medium=newsbox&utm_term=position-2) si vysloužil naši reakci zde (<http://www.vets.cz/9783-saturnin-by-si-o-bezkonkurencnosti-myslel-sve/>).

Chvilku byl klid a pak náhle zmínka o tom, že si **Češi neumějí spočítat své mrtvé**. No co k tomu dodat. Stát neumí spočítat své mrtvé, tak to je. I na tohle jsme reagovali (<http://www.vets.cz/10106-cesi-ze-si-neumeji-spocitat-sve-mrtve/>).

Ono už to jednou do třetice bylo, když bylo národu zveřejněno shůry, že jeden pán (a velké díky mu) opravil za své válečný hrob. Pravda, takových jsou kvanta a zdaleka nejen letos, ale i dávno v minulosti, ale nechali jsme to plavat.

Avšak klid být zjevně nemůže. 18. listopad mohl být klidný pošmourný podzimní den, kdybych se nedozvěděl, že **válečných hrobů je zhruba 33 tisíc** (<http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/lide-kteri-nezistne-pecuji-o-valecne-hroby-byli-oceneni-91845/>). Každý ví, že tohle číslo je vycucané z prstu samo o sobě, ale pronesla to Náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Lenka Ptáčková Melicharová, takže bychom to asi mohli brát za bernou minci. Jenže, chvilku předtím jsme se dozvěděli, že válečných hrobů je v evidenci celkem 20 343 (http://aktualne.centrum.cz/domaci/spolecnost/clanek.phtml?id=791577#utm_source=atlasHP&utm_medium=newsbox&utm_term=position-2). Pravda, ve stejném článku se píše i něco o 12 530 pietních místech. Tedy lze se domnívat, že paní náměstkyně nemyslela vlastně válečné hroby jako takové, ale položky v databázi CEVH. Ale i tak. Copak takhle se dá pracovat s daty?

Nechme stranou to jak okázale stát ignoruje drobné badatele, kteří v případě našeho spolku disponují cca stejně velkou databází jako má stát. A rozhodně bych se nebál tvrdit, která je lepší či horší. Plnější, prázdnější, dokonalejší, přesnější, prostě nějaká.

Náš spolek se domnívá, že podobných památek by u nás mělo být minimálně cca 70 000, spíše však ke stu tisícům. Každý ať si vybere, jaké metoda povede k zmapování historie.

Ale opravdu mi hlavou vrtá myšlenkový šroub, proč takhle náhle, koncem roku, taková smršť článků s tímto vyzněním.

Martin Brynych

Jenom marný pokus nebo humbuk

Není tomu dávno, co se v médiích objevily velmi rozdílné počty evidovaných válečných hrobů. Těm co se o problematiku opravdu zajímají bylo více méně jasné, že asi došlo k záměně pojmů. Jelikož jsem patřil k těm co se snažili upozornit na tento pro laiky velký a ne zcela pochopitelný rozdíl, dostalo se mi vysvětlení, že je to nejspíš vina novinářů.

Ale, asi jako bonus jsem byl mírně upozorněn nač takový humbuk. Vždyť přeci nejde o přece čísla, ale o udržování památky padlých vojáků i civilistů, kteří pro svou vlast položili život.

Absolutně souhlasím. I zde mám v živé paměti výrok o neschopnosti si spočítat své mrtvé. Takže všechny výroky máme ve shodě a nyní oč mi šlo.

Obec, respektive obce s rozšířenou působností mají hlavní odpovědnost za to, co se zaneso do databáze válečných hrobů. Nežadá-li památku do databáze obec je již jen malá šance, že se tam takové místo dostane. A když připustíme zmatky v počtech, názvosloví či metodologii práce, co se stane? Nebudeme mít vše spočítané. Ani památky a už vůbec ne oběti (zpravidla na nich uvedené).

Je mnoho obcí, kde mají představu, že válečný hrob jest místem na hřbitově, kde se nacházejí

kosterní ostatky. Je to pochopitelně omyl, válečným hrobem může být i deska na zdi radnice, či pomník na návsi před radnicí. Ale lze se divit starostovi, že nezajistí řádné zapsání památky do databáze, když je poukázání na nesoulad v pojmech a číslech humbukem?

A tak, i když to není k uvěření, věřte, že máme u nás desítky či spíše stovky míst, kde jsou památky na padlé v 1. světové válce, příslušníky SOS bránících naši hranici, 2. světové válce, umučené v koncentračních táborech, popravené, oběti náletů, vojáky německé branné moci původem ze Sudet, československé vojáky na východní i západní frontě, západní letce, bojovníky z Dukly i Slovenského národního povstání, vojáky Rudé armády padlé při osvobození, atd., atd.

A nejde jen o hroby a kenotafy na hřbitovech. Zapomíná se na pamětní desky, pomníky i památníky a to mnohdy rozměrově značné rozsáhlé stavby.

V tomto souhrnu asi nepřekvapí, že se zapomíná i na památky novodobých veteránů.

Náš Spolek bude mít za pár dní seminář k dané problematice, chystám si podklady pro svoji prezentaci a věnoval jsem chvílku na vyhledání takovýchto památek v naší databázi. Bylo by

krajně nespravedlivé sem napsat obce, kde taková místa jsou, protože bych určitě ukázal prstem na některé a opomenul mnohé. Ale dovolím si napsat pár vět z daných několika narychlo nalezených památek: *UMUČEN 1942, 25.12.1944 V MAUTHAUSENU, 1918 – 1941, letec RAF, UMUČEN v OSVĚTIMI 1942, POPRAVEN 8.12.1943, UMUČEN 5.1.1945, RUSKÝ LEGIONÁŘ, 1897 – 1940 VĚZNICE ŠPILBERK, POPRAVEN V MAUTHAUSENU, gef. 9.6.1916 in Russland., gefall. 28.11.1914, gef. 13. Sept. 1917, gefallen 19.8.1942, gefallen 29.3.1944, gefallen 25.11.1944, REQUIESCATIS IN PACE, z pomníku pouze torzo, UMER 22.februara 1918, umučeni v Osvětimi 1943, zemřeli v Osvětimi, Zahynuli v Osvětimi, umučeni v konc. táboře Osvětimi, zahynula v konc. táboře v Polsku 1942, zemř. v Terezíně, umuč. na východě, umučena v Osvětimi 1943, 7.2.1943 v Terezíně, zemřeli v Osvětimi, zemř. v koncentračním táboře v Osvětimě, gefallen 23.August 1941, Zahynuli v Osvětimi 1943, gefallen 16.9.1918 bei Campolongo i. Ital, Osvětim 1944, GEB. 14.1.1910. GEF. 24.6.1943, 25.3.1943 IM OSTEN., PADL U DUKLY +16.9.1944, NA SLOVENSKU 7.10.1944, GEF. 29.VIII.1914, UNSEREN TOTEN IM WELTKRIEGE 1914 – 1918, OBĚTEM VÁLEK, NA VĚČNOU PAMĚŤ VYHLAZENÍ LIDIC NACISTICKÝMI BARBARY, 1914-1918, OBĚTI NACISMU, погиб при выполнении боевого Задания, PADL PŘI OBRANĚ VLASTI, PARTYZÁN, ČET. Zahr. LETECTVA, UMUČEN 26.3.1945, KONCENTRAČNÍ TÁBOR MANHEIM SASKO, popraven 6.7.1944 ve Vratislavi, padl r. 1914 na ruském bojišti, NA PAMÁTKU OBĚTÍ KTERÉ PŘINESLI OBYVATELE MĚSTA, OSVOBOZENI 24.IV.1945, POPRAVEN 18.XI.1944 VE FLOSSENBURGU, po roce 1989 odesán z podstavce., ГВ. КАП. САШИИHOV НИКОЛАЙ ФЕДОРОВИЧ, OBĚTOVÁNÍM K SVOBODĚ 1914 – 1918, Socha je všeobecně známá jako „partyzánka“, sestřelen 5.5.1943, položil svůj mladý život v boji proti oddílům SS, PADLI ABYSTE ŽILI, PADLI, ABYCHOM MY ŽILI A TVOŘILI, LEPŠÍ VESTOJE ZEMŘÍT, NEŽ NA KOLENOU ŽÍT, NÁRODU SRDCE VLASTI ŽIVOT, ВЕЧНАЙА СЛАВА ГЕРОЇАМ, TRAGICKY ZAHYNUL PŘI PLNĚNÍ ÚKOLŮ V MÍROVÉ MISI, SOVĚTSKÝ VOJÁK.*

To jen z pár památek. Co položka to osud, příběh. Ale také dost možná chybějící kamínek do úplného seznamu našich hrdinů, našich obětí, naší historie na níž nikdy nesmí být zapomenuto.

Takže ano, udělal jsem miniaturní humbuk. Jenže co mně k tomu vede? Problematika válečných hrobů a pietních míst je upravena zákonem č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech a o změně zákona č. 256/2001 Sb., o pohřbnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon). Zákon byl schválen Parlamentem České republiky dne 20. února 2004. **Ano, je tomu tak, tento zákon bude v platnosti za pár neděl už DESET let. Deset let a my stále nemáme kompletní databázi.**

Takže ano, dovolil jsem si upozornit, protože mně to už začíná celkem dost trápit, že se stále motáme v pojmech a památky nám mnohdy mizí před očima. A to chceme sečíst všechny památky i oběti.

Martin Brynych

Péče o válečné hroby vojáků Rudé armády je běh na dlouhou cestu

Péče o válečné hroby vojáků Rudé armády musí být jednou z priorit v dané problematice. Nejde ani tak o fakt, že máme s Ruskou federací podepsanu Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o vzájemném udržování válečných hrobů (Soglašenje meždu Pravitelstvom Češskoj Respubliki i Pravitelstvom Rossijskoj Federacii o vzaimnom soderžanii voennyh zachoronenij) č.1999-11-11 251/1999 a vedou se pravidelná zasedání Česko-ruské společné mezivládní komise pro válečné hroby. Jde především o to, že Rudá armáda pocítila při osvobozování naší vlasti největší ztrátu na svých vojácích.

Blíží se prosinec a je na místě si připomenout jeden malý úspěch na němž se podílel náš Spolek a především náš čtenář Bohumil Toms.

V Prachaticích se nacházel pomník osvobození, který mimo jiné zahrnoval na **vojáka RA Ondreje Čikova**, který na konci války zemřel 10. 9 1944 na následky postřelení při jeho útěku ze zajateckého tábora v Pasově. Další osobou z pomníku byla neznámá žena z pochodu smrti z koncentračního tábora Ravensbrück. Pomník zde stál desítky let, avšak rok 2008 se mu stal osudným. Snažili jsme se zjistit proč byl na toto pietní místo poslán bagr a oficiální stanovisko nás uzemnilo. Zdůvodnění likvidace pomníku byla tato: *„Památník osvobození v ulici SNP v Prachaticích byl odstraněn vlastníkem, Městem Prachatice, na základě usnesení Zastupitelstva města Prachatice, a to z důvodu nevyhovujícího stavu památníku z hlediska jeho malých estetických kvalit, neprováděné údržby a chybějícímu přínosu pro okolí.“*

Osud přinejmenším dvou obětí již nespĺňoval jistě vysoké estetické kvality příslušné radnice. Jediné, čeho jsme následně dosáhli bylo přenesení pamětních desek z pomníku na místní hřbitov.

I v tomto však místní úřady překonaly naše očekávání a desky byly umístěny na pomník obětí z 1. světové války. K přenosu došlo právě na konci roku 2008, tedy vlastně máme malé výročí neveselé záplatky.

A proč o tom vlastně stále psát? Památky jsou likvidovány dnes a denně. A nejen hroby vojáků RA nejsou ještě všechny zmapovány a zapsány obcemi do oficiálních databází. A to je to co nás trápí i v tomto případě. **Desky z pomníku sice byly přiloženy k zaevidovanému válečnému hrobu z 1. světové války na hřbitově, avšak do databáze CEVH doplněny nebyly.**

Voják RA Ondrej Čikov jistě nebojoval ve válce za naše osvobození, abychom nakonec nenašli dostatek úcty k jeho oběti.

Je pět let dost dlouhá doba pro zapsání jednoho jména? Snad ano. Doufám, že v roce 2018, tedy v desetileté vzpomínce na toto ostudné zničení památky nebudu muset psát totéž.

Text: Martin Brynych, fotografie: Martin Brynych, Bohumil Toms, MO-CEVH

Více k této problematice:

<http://www.vets.cz/vpm/mista/obec/1522-prachatice/>

<http://www.vets.estranky.cz/clanky/vpm-okres-prachatice/prachatice.html>

http://www.vets.estranky.cz/clanky/badatelna-zmizela-vpm/bad_zmiz_2008_2605_prachatice.html

<http://www.vets.estranky.cz/clanky/spolek-mvpm/komunikace-s-obcemi.html>

<http://www.valecnehroby.army.cz/Evidence/detail-hrobu-ci-mista?id=178541&mt=Prachatice&st=0&>

Fotografie z Prachatic, jak šel čas.....

Na Olšanech konečně klid

Ruská strana v rámci [XI. zasedání Česko-ruské společné mezivládní komise](#) pro válečné hroby dne 23. října 2013 informovala české partnery o úplném a zdárném zakončení rekonstrukce sovětských válečných hrobů na Olšanském hřbitově v Praze.

Je to vítaná zpráva po sérii obvinění adresovaných právě k tomuto významnému vojenskému pietnímu místu. Články měly i hrozivé nadpisy jako „[Ruská ambasáda zdevastovala Národní kulturní památku](#)“

Toto místo si klid a úctu zaslouží.

Více k tématu:

<http://www.pomortzeff.com/cz/story/soviet/>

http://praha.idnes.cz/oprava-pohrebiste-padlych-ruskych-vojaku-na-olsanech-pde-/praha-zpravy.aspx?c=A130423_1920651_praha-zpravy_eb

<http://www.csol.cz/domains/csol.cz/index.php/clanky-a-reporty/z-cinnosti-csol/aktualne/853-xi-zasedani-cesko-ruske-spolecne-mezivladni-komise-pro-valectne-hroby>

<http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/xi-zasedani-cesko-ruske-spolecne-mezivladni-komise-pro-valectne-hroby-90730/>

<http://www.prague-express.cz/ruscz/26144-2013-01-27-11-36-40.html>

<http://prague-express.cz/news-main/23896-43-.html>

<http://www.pomortzeff.com/actual/report/2012/olsany/>

<http://prague-express.cz/ruscz/23529-2012-11-15-10-30-46.html>

<http://ffeztromop.livejournal.com/50145.html>

<http://ffeztromop.livejournal.com/30835.html>

<http://ffeztromop.livejournal.com/57037.html>

<http://ffeztromop.livejournal.com/63724.html>

http://www.newsru.nl/readarticle.php?article_id=995

http://www.newsru.nl/readarticle.php?article_id=1185

<http://peopleandwar.ru/forum/viewtopic.php?f=315&t=3850&view=print>

<http://vsr.mil.by/2013/08/23/prazhskie-blogery-byut-trevogu/>

<http://www.czechtoday.eu/den-pobedi/vechnaya-slava-pavshim-krasnoarmeysam.html>

Za málo peněz může být celkem dost muziky

Média nás oblažila dalším poznáním, že když je málo peněz je i málo muziky. Tedy, že když je méně peněz na projekt Legie 100, tak se toho udělá méně.

Ze svého pohledu neposoudím, jak moc jiný rozpočet naruší práce na Legiově luku či muzeu. Ale mohu posoudit a některým novinářům připomenout některá fakta:

Československá obec legionářská podporuje projekt mapování vojenských pietních míst, který mimo jiné poskytuje právě tu informační podporu i pro školy. ČsOL a Spolek pro

vojenská pietní místa vydal již 5 dílů brožurky k vojenským pietním místům, válečným hrobům chce.li to někdo nazývat i takto.

ČsOL společně se Spolkem pro vojenská pietní místa propaguje existenci těchto památek i formou hry Geocaching k čemuž ČsOL vydala i sérii putovních geocoinů.

Tyto, ale i další aktivity (semináře, cyklopřejezd z rodiště TGM do rodiště MRŠ, databáze památek) nestojí věru mnoho a těžko někdo může tvrdit, že jsou určené k nějakému omezení svého rozletu.

Takže i za málo peněz může být celkem dost muziky.

Martin Brynych

Spomienka na 70. výročie uzavretia Vianočnej dohody

V Bratislave sa 23. decembra 2013 uskutočnila spomienka na 70. výročie uzavretia dokumentu o spoločnom postupe slovenských politických a odbojových zoskupení (ilegálna skupina Flóra, sociálni demokrati, občianski aktivisti, bývalí agrárnici, komunisti atď.) proti domácejmu totalitnému a kolaborantskému režimu J. Tisa a o príprave ozbrojeného vystúpenia proti nemu. Akciu, na ktorej predstaviteľ Oblastného výboru Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov a iniciátor spomienky Martin Krno položil k pamätnej tabuli na vchodovej bráne do domu na Gajovej ulici kvety, sprevádzali vystúpenia historikov – Ivana Kamenca z Historického ústavu SAV a Miroslava Pekníka z Ústavu politických vied SAV. Obaja rečníci pripomenuli význam Vianočnej dohody, jej medzinárodné súvislosti a následné ozbrojené vystúpenie

protifašistických síl na Slovensku v rámci Slovenského národného povstania, ktoré znamenalo pripojenie Slovenska k Spojencom bojujúcim proti hitlerovskému Nemecku.

Vianočnú dohodu, ako sa dokument nazýval, podpísali odbojáři v byte Dr. Mateja Josku na Gajovej ulici v Bratislave pred Vianocami 1943. Za Komunistickú stranu Slovenska boli signatármi Karol Šmidke, Gustáv Husák a Ladislav Novomeský, za demokratov Jozef Lettrich, Ján Ursíny a Matej Josko. Účastníci tajnej schôdzky sa dohodli na vytvorení spoločného politického vedenia, ktorým bude *Slovenská národná rada* (SNR) ako jediný reprezentant politickej vôle slovenského národa doma a koordinátor ozbrojeného vystúpenia proti domácejmu kolaborantskému režimu. SNR spolu s Vojenským ústredím pripravovali Slovenské národné povstanie (SNP). Jedným z najdôležitejších cieľov SNP bolo otvorenie karpatských priesmykov postupujúcej Červenej armáde, to sa však nepodarilo. Jedným z dôsledkov potom boli ťažké boje, veľké obete v oblasti Duklianskeho priesmyku a aj faktická vojenská porážka Povstania, z ktorého po ústupe do hôr zostali až do oslobodenia slovenského územia len izolované partizánske skupinky.

Samotný dokument, ktorý z konšpiračných dôvodov nebol signovaný, je rozdelený do dvoch častí. Prvá časť Vianočnej dohody sa vzťahuje na činnosť SNR: tento vrcholný slovenský orgán (na ktorý v súčasnosti nadväzuje Národná rada Slovenskej republiky) má za úlohu viesť odboj proti Slovenskej republike na čele s prezidentom Jozefom Tisom. Keď nastane vhodná príležitosť,

SNR má kolaborantskú slovenskú vládu zvrhnúť a má sa uchopiť moci na Slovensku. Má byť hlavným orgánom Slovenska, kým sa nenájdu vhodní zástupcovia, ktorí prevezmú moc. SNR má udržiavať kontakty s "česko-slovenskou vládou a s celým zahraničným odbojom, ktorých prácu na medzinárodnom a vojenskom poli uznáva a podporuje".

Druhá časť dokumentu sa vzťahuje na vznik budúcej Československej republiky na princípe rovnosti slovenského a českého národa. Budúci štát má byť v úzkom kontakte s ostatnými slovanskými národmi a hlavne so Sovietskym zväzom. Nová republika má byť demokratická a v jej politike majú byť odstránené zložky "fašistické, rasistické, totalitné a také, ktoré budú v rozpore s týmito zásadami". V tomto duchu sa má viesť aj hospodárstvo, sociálne otázky, kultúra, školstvo a výchova v budúcej republike. V dokumente sa hovorí aj o náboženskej otázke v budúcej ČSR: "Zachovaná má byť sloboda náboženských vyznaní, vylúčený má byť však vplyv cirkvi na smer a vedenie štátu."

Je príznačné, že Vianočná dohoda z roku 1943 sa končila v podobnom duchu ako Pittsburská

dohoda z roku 1918: „O definitívnej úprave týchto otázok rozhodnú – a to menovite o ústavnoprávnej úprave pomeru slovenského národa k národu českému – zo slovenskej strany výlučne slobodne zvolení (určení) zástupcovia slovenského národa.“

F. Vrábek, december 2013

Fotografie: Emil Polák, F. Vrábek

Ohlasy a komunikace s čtenáři z našich internetových stránek a veřejnosti, Vaše dotazy

Pomník Obětem 1. a 2. světové války

Umístění: Medlešice, náves

Nápis:

1914 - 1918

Dvořáček Frant. Ryšavý Josef
Javůrek Josef Stejskal Frant.
Kubizňák Václav Tyc Josef
Michek Čeněk Vodrážka Josef
Pavelka Vincenc Voženílek Josef
Pejcha Jaroslav Zelený Antonín

1939 - 1945

Javůrek Alois Mužík Josef
Javůrková Růžena Vaško Jindřich

Foto: Nad'a Gutzerová, 10.5.2010

Z diskuse:

Prosím odkud pocházel Josef Tyc.Padl1914-1918.

Jiří

Rudolf Robl: Pod kopcem mikulovickým 1932
Medlešice
strana 62

" Tyc Josef z č. 33.,narozený 1897, zahradník,
zemřel r. 1916 následkem válečných útrap na
dovolené v Medlešicích"

Pokud vím dnes v Medlešicích Tycovi nebydlí,
ale určitě bych hledal v Mikulovicích a Blatě,
zemřelí v Medlešicích se většinou pochovávají v
Mikulovicích kam Medlešice patří do farnosti

Marcel Spálenský

Pomník Obětem válek

Umístění: Zářičí, v parku u kapličky

Nápis:

TĚM, KTEŘÍ SE
ZE SVĚTOVÉ VÁLKY
NEVRÁTILI,
VĚNUJÍ TI,
JIMŽ DOPŘÁNO
BYLO DOŽÍTI SE
SVOBODY.
1918 – 1928.

JEHLÁŘ JAN 1888 – 1915, ZHRÍVAL
RUDOLF 1885 – 1916, NĚMEC FRANTIŠEK
1876 – 1917, FLORA JAN 1873 – 1918,
LEJSEK JOSEF 1877 – 1918, JEHLÁŘ
TOMÁŠ 1900 – 1918, ŠTOLFA FRANTIŠEK
1898 – 1918, ŠTOLFA ANTONÍN 1884 – 1918,
LEJSEK FRANTIŠEK 1899 – 1918,
HÁNEČKA FRANTIŠEK 1884 – 1918,
BLAŽEK JOSEF 1873 – 1918, DŘÍMAL JAN
1870-1917
MALÍK JAN 1876 – 1914, HÁNEČKA
BOHUMIL 1880 – 1914, LAKOSIL ALOIS
1892 – 1914,ROZSYPAL FLORIÁN 1881 –
1914,PROCHÁZKA JOSEF 1886 – 1914,
DOMANSKÝ RUDOLF 1892 – 1915, FLORA
FRANTIŠEK 1896 – 1915, LIŠKA
FRANTIŠEK 1879 – 1915,LIŠKA VOJTĚCH
1887 – 1915,ROBÍČEK FRANTIŠEK 1875 –
1915, DRAGON CYRIL 1890 – 1916

PAMÁTCE PADLÝM

1939 – 1945

BLAŽEK JOSEF, *1907 PADL V BOJI
+9.5.1945

DŘÍMAL OLDŘICH, *1922 V
MAUTHAUSENU +6.6.1945

PAMÁTCE UMUČENÝM

1939 – 1945

BLAŽEJ JOSEF, *1913 +19.4.1944 V
KONCENTRAČNÍM TÁBOŘE V BERGEN –
BELSEN

BOSÁK JOSEF, *1904 +8.5.1943 V KASSELU.

DOMANSKÝ HYNEK, *1904 + 29.5.1942 V
OSVĚTIMI.

Válečný hrob dle MO: ano, CZE-7203-01533

Souřadnice: N49°22'51.94" E17°21'10.89"

Pomník přidal: Pavel Doležel

Z komunikace, která nakonec vedla k doplnění neznámého jména:

Dobrý den, mám pro Vás dotaz, zda by na
památník mohl být dopsán Dřimal Jan 1870-
1917, je rodák ze Zářičí a zemřel v Rakousku.
Děkuji Vám za odpověď.

Vlčková Vlasta

Dobrý den, teoreticky to sice možné je, ale v
praxi se to dělá v dnešní době velmi málo.
Nicméně, jakékoliv úpravy válečných hrobů (což
jsou i pomníky) smí provádět pouze majitel
(odpovědná osoba na jejímž pozemku se
nachází), zpravidla to bývá Obecní úřad,
případně nějaká organizace. Musíte se tedy
domluvit s ní a následně postupovat dle jejích
pokynů, asi budou chtít doložit, zda daný byl
opravdu vojákem a padl v 1. světové válce (to se
dá dohledat ve Vojenském archivu). No a budou-
li vsřícní, tak v rámci rekonstrukce památky by
mohly jméno doplnit. Jak jsem psal, mezi
válkami se to dělalo celkem běžně, ale nyní je to
velmi řídké.

Martin Brynych

Děkuji Vám za odpověď, zkusím obecní úřad.
Dobrý den, mám již domluveno dopsání jména
Dřimal Jan 1870-1917 na památník. Mám na Vás
dotaz, koho požádat o upravení stránky - dopsání
jména - týkající se památníku v Zářičí. Nemám
tušení, kdo tyto stránky upravuje. Děkuji za Vaši
odpověď. Hezký den.

Vlčková Vlasta

Dobrý den, napsat to stačí sem (po napsání dat
na památku), předpokládám, že obec ví, že se
jedná o válečný hrob v evidenci MO (CZE-7203-
01533) a tedy i oni budou muset změnu hlásit na

kraj a MO. My to jen upravíme na webech (zde a
zde <http://www.vets.cz/vpm/mista/obec/3981-zarici/>), ale MO bude upravovat svoje data.

Martin Brynych

Dobrý den, obracím se na Vás s prosbou o
doplnění jména na památníku. Jedná se o pohled
z pravé strany -
pod jméno Blažek Josef 1873-1918
bylo dopsáno jméno DŘÍMAL JAN 1870-1917.
Na památníku byly zároveň obnoveny nápisy i
jména ke stému výročí války, které bude v
příštím roce. Děkuji touto cestou OÚ Zářičí,
který uhradil vzniklé náklady.
S pozdravem a poděkováním

Vlčková Vlasta

Dobrý den, jméno jsem doplnil sem i na náš
hlavní web (<http://www.vets.cz/vpm/12707-pomnik-obetem-1-a-2-svetove-valky/#12707-pomnik-obetem-1-a-2-svetove-valky>). Velmi si
vážím podobných aktivit jak z Vaší strany, tak i
příkladného přístupu obce. Jen takto se podaří
uchovat úplnou vzpomínku na naši historii.
Velké díky.

Martin Brynych

Jak je vidět, vytrvalost vedla k dalšímu
doplněnému střípku v naší historii, paní Vlčkové
patří velké poděkování a obdiv za její nasazení.

Arnošt Hošek

kapitán
pilot
*18.2.1932
+ 27.3.1961

tragicky zahynul v průběhu služby

Pamětní deska se nachází v Bechyni, okres
Tábor a hrob v obci Prostějov.

od čtenáře máme doplnění:

Je pěkné, že někdo udělal tuto stránku a můžeme
si myšlenkou připomenout tohoto člověka, který
se narodil a mládí prožil na Šumavě ve své rodné
vesničce Dolany u Klatov. Vítr ho zavál na
Moravu do vesničky Stichovice, kde se na

polním letišti pod obcí Ohrozim seznámil se svou životní láskou Blaženou Hoškovou (roz. Sobotovou). Nit života mu přetrhla nehoda létající roury (MIG 15) kdy při ukončení cvičného letu mu byl dán povel k znovuvznesení se a motor vypověděl službu. Úspěšně se katapultoval, ale neotevřel se mu padák. Děkuji za tyto stránky.

Luboš

Památník Obětem 2.světové války

Umístění : Masarykovo nádraží

Nápis :

Na paměť padlých hrdinů kteří - plníce odkaz velkých synů národa nezradili, bojovali a život položili za demokratickou a svobodnou Československou republiku.

1939 -1945

Padlí civilisté a skauti ze Zpravodajské brigády

Mieczislav Ciepielovski, Jiří Čapek, Jaroslav Doležálek, Michal Dorotschenko, Josef Dvořák, František Fráňa, Václav Fráňa, Josef Havelec, Otakar Herink, Josef Hokeš, Jindřich Holec, Ladislav Jirásek, Josef Jirgl, Adolf Jirout, Miroslav Junek, Josef Juřík, Šimon Kalis, Josef Kolář, Bedřich Kopecký, Mateus Krasevski, Josef Kučera, Jindřich Lébr, Prokop Lojín, Vlastmil Marek, Vladimír Marek, Zdeněk Moučka, František Muller, Petro Nestiur, Jan Oglocinski, Zdeněk Paseka, Jan Petrák, Josef Pražma, Jiří Raur, Miroslav Rezek, Miloš Satrán,

Karel Schuler, Nikolaj Sidorenko, František Jukl, Oldřich Sika, Josef Soukup, František Stavělík, Jiří Stuchlík, Alfons Svoboda, Ing.Karel Škarvan, Josef Šubrt, Mieszislav Tresciak, Václav Trojáněk, Jan Vilhan, Milsolav Valentín, Stanislav Matuzsák, Jaroslav Kauscký, Jaroslav Průšek, Václav Sláma, Vít Sláma, Václav Prchlík, Karel Roos,

Padlí zaměstnanci

Vilém Bajgar, Karel Baláš, Josef Bukovský, Pavel Čermák, Josef Dvořák, František Faul, Josef Hofman, Vladimír Janoušek, Josef Just, Václav Kaňkovský, Josef Karabec, Jaroslav Karásek, Václav Kopřiva, Bohumil Korn, Bedřich Kroupa, Karel Kubík, Josef Jučera, Josef Kusala, Bohumil Lojín, Alois Pařenica, Jan Procházka, Antonín Ptáček, Jaroslav Robovský, Bohumil Sajtl, Šimon Salzer, František Sedlák, Karel Slanec, František Šedivý, Alois Tomáš, Karel Trpálek, Jaroslav Truxa, Karel Tůma, Václav Včala, Jan Vella, Jaroslav Zábranský, Jan Zahrádka, Josef Zach, Jan Zeman, Adolf Zikán, Stanislav Zuzák

Doplnění od čtenáře:

Z vyprávění mé matky „Josef Pražma a Jiří Raur“.

Před sedmatřiceti lety jsem si jednoho májového dne prohlížel na Nádraží Praha střed,(dříve a nyní na Masarykově nádraží) zasklenou skříňku s drastickými fotografiemi z máje roku 1945. S pohnutím jsem si prohlížel pyramidu mrtvol.Některí mrtví byli oblečeny obyčejně,jiné měli uniformy železničářů. Fotografie připomenuly události, které se na tomto nádraží v roce 1945 udály. U nedaleké výtopny byli postříleny jednotkami SS nevinní zaměstnanci nádraží a cestující čekající na vlaky a cestující a průvodčí z přijíždějících vlaků.

Moje matka v loňském roce mi stihla na sklonku svého života nadiktovat některá fakta z doby Protektorátu ve Světlé nad Sázavou.Četl jsem jí z dvoudílného svazku Světelsko,kde jsem narazil na dvě jména : Josef Pražma a Jiří Raur. Matka hned začala vyprávět. Při mém studiu na právnické fakultě v Praze byly vysoké školy uzavřeny a já se vrátila natrvalo do Světlé.Nemohla jsem pak za války učit,protože jsem nepodepsala listinu,kterou podpisem se vyjadřovala lojalita k režimu.Do té doby jsem učila i dva chlapce,kteří později v roce 1945 měli maturovat.Bylo jim dvacet let V dolní části

Lánecké ulice, v domě s modrou cedulkou „Pojištěno u banky Slávie“. Tam bydlel Josef Pražma, syn četníka. Oběma studentům se blížila za měsíc maturita v jedné třídě. Spolumaturant Josefa Pražmy se jmenoval Jiří Raur a byl tělesně postižený, prý se nějak při chůzi nakláněl. Matka si matně vzpomínala, že bydlel někde dál, asi až u Příseky. Začátkem května, při Pražském květnovém povstání, se oba vydali vlakem do Prahy ohledně nějaké obchodní věci. Při čekání na vlak z Prahy do Světlé byli německými vojáky odvedeni a spolu s jinými cestujícími zastřeleni.

Matka byla na pohřbu obou studentů. Dozvěděla se jeden detail, že Raura nemohli identifikovat a jeho sestra se proto musela vydat do Prahy, aby svého zastřeleného bratra našla podle tenisek na nohách.

Zaznamenal Pavel Wolf, Na Podlesí 1448 Kadaň

Seznam příslušníků PS a vojsk MV, kteří zahynuli po dobu služby

pomník vojina ps adama ruso jiz neexistuje protoze si ho tezarska spolecnost jiz dovolila zlikvidovat

josef novak, 7. 10. 2013

To mně osobně velmi mrzí (ale nepřekvapuje). Stávající zákon o válečných hrobech na tato místa vůbec nemyslí (naš spolek by to rád změnil) a tím pádem je právní postavení takového místa na úrovni "hromady kamení". Je to ostudné, ale je to tak. Firma tím nic neporušuje a my si daného vojáka můžeme připomínat už jen podle vzpomínek a místa na webu. Opravdu mne to mrzí...

martin, 8. 10. 2013

Martine s tou právní kvalifikací s Vámi souhlasím. Bohužel je to tak. Chodím po státní hranici a narážím na poničené i posprejované hraniční znaky, poničené informační tabule, ale už nemám sílu se k tomu vyjadřovat. Nejvíce se zaměřuji na zaniklé obce a osady, jejichž obyvatelé byli vyhnáni v důsledku války a budování hraničního pásma. Tu a tam nacházím poničené litinové kříže a další poškozené pozůstatky osad.

<http://zdeneksmida.bloger.cz/>

Mgr. Zdeněk Šmída, 7. 11. 2013

Ano, je to jak píšete, dá se říci, že bezmála co týden, ztrácíme nějakou památku na část naší historie. Je to opravdu nepěkné, že nejsme ochotni si udělat inventuru opravdu všech obětí, bez předsudků. Je velmi obtížné v zaniklých obcích se dohledat jak památníků, tak i jmen na hřbitovech. A přitom to je tolik osudů. A to nejen z doby války, ale i příslušníků PS zahynulých v průběhu služby, byť při autonehodě, apod. Snad se nám podaří najít co nejvíce jmen. Naneštěstí, čas je proti nám. Naštěstí, počet ochotných přispěvatelů do našeho projektu stále roste. Už jich máme skoro 500.

martin, 7. 11. 2013

Vzkaz z obce Velká Polom (OM)

NIKDY NEZAPOMENEME na své padlé, umučené a zavražděné hrdiny nezapomeneme. Zároveň NIKDY NEZAPOMENEME na ty, kdo způsobili jakoukoli válku kvůli své nebetyčně sprosté chamtivosti po moci, ti budou hnáni k zodpovědnosti po věky věků!!

Lorenc Drevenka

Pomník Josef Navrátil

Umístění : Vrchní Orlice

Nápis :

Zde byl v době zvýšeného ohrožení republiky dne 25.9.1938 ve věku 28 let německým vrahem zákeřně zastřelen

JOSEF NAVRÁTIL

doz. fin. stráže, jako člen "Stráže obrany státu"

NEZAPOMÍNEJME !

Poznámka:

[Pomník byl odhalen v roce 1946 a byl vytvořen dle návrhu profesora Antonína Militkého.](#)

Foto barevné : Zdeněk Volf 2008

V letošním roce(2013),byl pomník péčí obce Bartošovice v Orł.horách opraven,doplněna ukradená replika pušky na pomník a provedeny drobné terénní úpravy.Péčí Klubu celních veteránů Vč.kraje,se koná každoročně okolo 26 .září, vzpomínková akce za účasti veřejnosti.

samson42@seznam.cz

Zrušené hroby Obětí 1. světové války

Umístění: Lipník nad Bečvou, kasárna VÚ 6165, prostranství starého(horního)autoparku, prostor oplocení mezi železniční tratí /přímo pod plotem/.Na proti byla je nižší budova sklad. Sklad s plotem tvořil dlouhý úzký obdélník so straně cca 30%(mez).V pravo byl stadion VÚ a v levo horní autopark.

Nalezeno při vrtání děr pro sokly oplocení (1975) několik plechových tabulek něco jako oválná tabulka se jménem s pěti-šesti hroty ,podklad červený,ohraničeno bíle.Bílý i nápis úpravně a v latince.IVANOV,Guljájev,Štefko,Borisovič,..... vesměš křížek a datum 1914-16

Poznámka: [pravděpodobně se jednalo o vojenský lazaret.](#)

informace: Alan Šoch

Komentář čtenáře:

ano v Lipníku nad Bečvou se za 1. světové války nacházel vojenský lazaret a tři místa kde se pohřbívali zde zesnulí vojáci jeden je na

MĚSTSKÉM HŘBITOVĚ a druhý v současné době v prostoru pod autoparkem kasáren dále je pár vojáků pohřbeno na židovském hřbitově cca jde o 614 vojáků a pár civilistů a pestrá škála národností

Lukáš

Pomník Jan Lucemburský

Umístění: La Targette, asi 0,5 km severně od vesnice u silnice

Nápis:
JEAN I. ROI DE BOHÈME
COMTE DE LUXEMBOURG
MORT POUR LA FRANCE LE 26.08.1346

Překlad:
[Jan I. král český vévoda lucemburský zemřel pro Francii 26.08.1346](#)

Poznámka
Jedná se o kopii tzv. "Českého kříže" (Croix de Bohême), jehož originál stojí v polích nedalekého od Kresčaku (Crecy-en-Ponthieu). Připomíná tam památku slepého českého krále Jana Lucemburského, který v bitvě u Kresčaku bojoval na straně francouzského krále Filipa IV. a v této bitvě dne 26.srpna 1346 padl.

Foto: Jitka Lenková 31.5.2010

Komentář čtenáře:

hřbitov v La Targette jsme letos navštívili s cestovní kanceláří Emma Brno. Byli jsme dojati, že naši spoluobčané mají krásně udržované pietní místo posledního odpočinku. Také jsme navštívili pomník Jana Lucemburského u Kresčaku a tam nám bylo smutno, že pomník chátrá a místo okolo je udržováno jen dobrou vůlí místních obyvatel. Pomník by nutně potřeboval opravu.

Dagmar Nesvadbová

Žádost o spolupráci či pomoc

139-Popravení v době Heydrichiády na popravišti "Zámeček" v Pardubicích: jsem pravnuke jindricha jetleby.rad bych chtel vedet proc popravyly pana vaclava dolezala a meho pradedu.zajimam se a chci znat zivot mych predku.dekuji vsem za jakoukoliv zpravu,historicky dopis ci cokoliv.

vaclav pecka

Nástin možnosti: Tento seznam obětí má vazbu na stanné právo po útoku na protektora Heydricha. Takže Váš předek mohl být popraven za něco od schvalování útoku po účast v odboji. Určitě více naleznete v archivech než na stránkách s databází památek.

Martin

140-Dobrý den, prosím o radu kde se dá zjistit potvrzení o úmrtí mého pradědečka v 1 sv. válce. Rodina ho nikdy neobdržela. Má pouze dopisy od něj ze Srbska z města Niš. Můj otec Josef Kunrt nar. +1932 pochází z Černuci okr. Velvary, můj děda Josef Kunrt nar. +1901 též pochází z Velvar nebo Černuci a můj praděda Prokop Kunrt nar. +1880 též je z Černuci nebo Velvar. Též mi něco říkají názvy Nelahozeves nebo Hospozín. Odtud pocházela má babička i prababička. Máme i fotografie. Děkuji za jakoukoliv informaci. Je to pro mého otce-ještě žije 82 let a rád by věděl kde jeho děda skončil, též i můj syn kde skončil jeho prapraděda.

Kozohorská Marcela-rozená Kunrtová

Nástin možnosti: Ideálně ve Vojenském ústředním archivu (<http://www.vuapraha.cz/Pages/Domovskastranka.aspx>). Zde ale nemám zcela dobrou zprávu, archiv se nyní stěhuje, takže odpovídat mohou až příští rok. Ideálně když k dotazu budete schopni dát co nejvíce údajů, data narození, narukování, útvar kam narukoval (případně polní pošta ze které psal), apod.

Martin

141-Dobrý den přeji.Našel jsem na netu stránku Spolek pro vojenská pietní místa.Chci jenom doplnit,že Petr Valeš z Rožmitálu na Šumavě co zahynul v misi UN 5.8.1995 v Chorvatsku má ještě pamětní desku na venkovní zdi obecního úřadu.A zároveň mám prosbu.Jestli nevíte,kde má pomníček v Chorvatsku rtm.Rigo Igor ze Slovenska.Pokud nějaký má.Je po tom shánka na facebooku unprofor.cz .

Děkuji Šefčík .

142-Je toto VPM? Umístění: Praha 19-Kbely, ulice Jilemnická, směrem na Ctěnice, cca 50 metrů před železničním přejezdem, po pravé straně zbytek betonového torza, mohlo by se jednat o památník obětem náletu američanů na ČKD a letiště

Vzkazy z našich „kešek“

GC1DB3Q (VPM001), Český Brod

Díky za keš 😊 Moc hezké umístění 😊

Tokagero

Dneska jsem tu začali celodenní výlet. Keska nijak nenadchla, pomníček celkem ok

kvapa

Abych byl upřímný, tak dala zabrat.. Furt jsem trpěl geoslepotou a tak jsem si na chvíli odpočinul a jal se číst logy. A pak mě to trklo a byla moje. Díky za keš.

somrak

Vypadalo to jak rychlá drive-in, ale docela dlouho jsem prohledávala okolí. Koukala jsem asi jinam, pomohlo až přečtení logů. Napadla mě jiná skrýš a cestou k ní jsem o kešku téměř "zakopla". Díky za ukázání zajímavého místa, uložení krabky mě moc nenadchlo.

Celesta_team

GC27KHX (VPM002), Jižní Morava

Nalezeno v rámci odpoledního burčáko-cyklo-výletu. Díky za ukázkou!

VaVaV

GC29QCF (VPM003), Mělnické Vtelno

Zajímavé. Na takovém odlehlem místě bych pomníček nečekal.

marek007

GC2DH6B (VPM004), Belgie

<http://www.geocaching.com>

GC27R5X (VPM005), Kerský les

Pěkná procházka po lese - neměly jsme tuha, že se v hloubce lesa ukrývá takový pomníček.

Díky:)

qase

Odloveno při ranním běhání po Kerském lese. Díky za upozornění na toto místo, které jsem neznala. Je vidět, že o pomník je dobře postaráno. Díky.

Smoothjar

Díky za keš, spočítáno v pohodě. Zajímavý pomníček v lese.

siola1

Rychlá keška, bez ní bych se o památníku ani ne dozvěděla.. Díky ;)

Coklit

GC3P8ZY (VPM006) Legionářská stráž Českého Brodu

Pekná serie, dozvedel jsem se něco o legionářích. Díky za kešky.

salixcz

GC4F0VH (VPM007) VPM Oběti pochodu hladu

Smutná připomínka pěknou keškou s pohodovým odlovem 😊 díky

1.hancek

Odloveno 22.11.13 tahle připomínková keš sem určitě patří. Díky za ní

S.T.A.L.K.E.R.13

Vzkazy od našich Geocoinů

	trakovací číslo	jméno	věnováno	majitel	současná pozice	vzdálenost v km	informace	počet záznamů
1	TB1TQ28	Czech Legionnaire Geocoin 2007		JosseP	Řecko	3375		66
2	TB3B24H	Czechoslovak Legionnaire Geocoin		Arranel_Nicolas	v rukou majitele	3314		378
3	TB3B238	Czechoslovak Legionnaire Geocoin		geo.scorpions	v rukou majitele	0		4
4	TB3B24T	Czechoslovak Legionnaire Geocoin		Sherlock Holmes	v rukou majitele	0		1
5	TB3B26J	Czechoslovak Legionnaire Geocoin		geo.scorpions	v rukou majitele	0		2
6	TB3B25J	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0001		Pedrovi	ztracen ve Francii	0	vypuštěn jako 1. leg. GC	1
7	TB3B23H	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0002		sedento	neznámá	425		
8	TB3B27Z	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0003		Pedrovi	Makedonie	1056		8
9	TB3B281	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0004		JosseP	Švýcarsko	17518		98
10	TB3B273	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0005		Pedrovi	Rakousko	10007		193
11	TB3B26Y	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0006		Setrop	Dubai	18653		36
12	TB3B27Y	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0007		Pedrovi	Německo	14089		64
13	TB3B24Q	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0008	Rudolf Křístek	ištván	v rukou majitele	981		67
14	TB3B24N	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0009		Pedrovi	v rukou majitele	14189		354
15	TB3B251	Czechoslovak	Julius	fly2free	v rukou	1676		19

		Legionnaire Geocoin 0010	Gayer		majitele			
16	TB3B25E	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0012		Setrop	v rukou majitele	1425		25
17	TB3B270	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0013		Andrejs8	v rukou majitele	11600		200
18	TB3B25Q	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0014		Sedento	v rukou majitele	3523		53
19	TB3B23B	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0015		Prest	v rukou majitele	2803		33
20	TB3B271	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0019	M # 71	Maxinoha	4 Legionáři / Vítkov	0	Asi nejlepší propagace ČSOL	203
21		Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0024					smlouva již potvrzena	
22	TB3B27R	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0025	Velký útěk	Berseg	V rukou majitele			2
23	TB3B26G	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 0028		majkeld	V rukou majitele			
24	TB3B279	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 00XX	Oldřich Černý	wytowski	V rukou majitele			
25	TB3B250	Czechoslovak Legionnaire Geocoin 00XX	ČSOL	pajase	V rukou majitele	193		23

Úplnou informaci o geocoinech Československé obce legionářské naleznete na webových stránkách Spolku pro vojenská pietní místa, o.s. a Jednoty ČsOL Český Brod - <http://www.vets.cz/2791-seznam-nasich-geocoinu-2/>

Počty vojenských pietních míst zařazených v rámci projektu mVPM

Vyhodnocení projektu mapování vojenských pietních míst ke dni 31. prosinec 2013								
Počet účastníků, kteří se zapojili do projektu								
Zapojeno do projektu	Válečných veteránů	Členů ČsOL v Č. Brodě	Členů ČSBS	z toho		jednorázové přispělo	pos-470	celkem přispěvatelů
				Členů sympatizantů spolku pro VPM				
470	34	21	1	26	4	52		522
Celkový počet prezentovaných vojenských pietních míst								32486
Návštěvnost stránek za dané období (statistika obou webů) metodikou Toplist								CELKEM
	minulá období	2158991	říjen	13939	listopad	16484	prosinec	14489
								2203903
Počet prezentovaných vojenských pietních míst na internetu (starý i nový web)								
Hlavní město Praha								CELKEM
Praha 1	Praha 2	Praha 3	Praha 4	Praha 5	Praha 6	Praha 7	Praha 8	
250	164	2339	382	306	339	123	573	
Praha 9	Praha 10	Praha 11	Praha 12	Praha 13	Praha 14	Praha 15	Praha 16	
58	406	300	38	27	28	8	52	5509
Praha 17	Praha 18	Praha 19	Praha 20	Praha 21	Praha 22			
12	3	41	11	27	22			
Jihočeský								CELKEM
Č. Budějovice	Č. Krumlov	J. Hradec	Písek	Prachatice	Strakonice	Tábor		
86	46	233	671	160	159	104		1459
Jihomoravský								CELKEM
Blansko	Brno město	Brno venkov	Břeclav	Hodonín	Vyškov	Znojmo		
165	8410	394	287	303	206	169		9934
Karlovarský								CELKEM
Cheb	Karlovy Vary	Sokolov						
75	173	103						351
Královéhradecký								CELKEM
H. Králové	Jičín	Náchod	Rychnov n/K.	Trutnov				
840	316	347	77	165				1745
Liberecký								CELKEM
Česká Lípa	Jablonec n/N.	Liberec	Semily					
189	196	280	172					837
Moravskoslezský								CELKEM
Bruntál	Frydek Místek	Karviná	Nový Jičín	Opava	Ostrava město			
198	194	23	141	283	72			911
Olomoucký								CELKEM
Jeseník	Olomouc	Prostějov	Přerov	Šumperk				
133	555	203	129	76				1096
Pardubický								CELKEM
Chrudim	Pardubice	Svitavy	Ústí nad Orlicí					
298	577	88	154					1117
Plzeňský								CELKEM
Domažlice	Klatovy	Plzeň jih	Plzeň město	Plzeň sever	Rokycany	Tachov		
110	212	111	114	73	43	45		708
Středočeský								CELKEM
Benešov	Beroun	Kladno	Kolín	K. Hora	Mělník	Mladá Boleslav	Nymburk	
144	286	338	437	411	212	297	313	
Praha východ	Praha západ	Příbram	Rakovník					
403	202	141	30					3214
Ústecký								CELKEM
Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem		
211	26	512	122	23	65	61		1020
Vysočina								CELKEM
H. Brod	Jihlava	Pelhřimov	Třebíč	Žďár n/Sáz.				
265	737	228	346	209				1785
Zlínský								CELKEM
Kroměříž	Uherské Hradiště	Vsetín	Zlín					
191	96	635	99					1021
Zahraničí								CELKEM
Albánie	Arménie	Belgie	Bosna	Bulharsko	Černá Hora	Estonsko	Filipíny	
1	2	42	13	15	9	1	1	
Finsko	Francie	Chorvatsko	Itálie	Irák	Izrael	Japonsko	Kosovo	
1	308	12	34	1	2	1	17	
Kuwait	Litva	Lotyšsko	Lucembursko	Maďarsko	Makedonie	Malajsie	Moldávie	
1	1	1	2	3	2	1	3	1779
Nizozemí	Polsko	Rakousko	Rusko	Rumunsko	Řecko	Slovensko	Slovinsko	
7	17	10	13	7	3	919	7	
SRN	Tunisko	Ukrajina	USA	Velká Británie		Mexiko		
16	1	66	95	141		3		

Plán aktivit jednoty Čsol v Českém Brodě a Spolku pro VPM pro rok 2014

měsíc	akce	den	místo	čas zahájení	poznámka
leden					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 9.1.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
únor					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 6.2.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
březen	návštěva Mezinárodních trhů Militarií	sobota	Menza v Areálu ČVUT Praha 6 - Dejvice, roh Kolejní a Bechyňovy ulice	0800	zájemci
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 6.3.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
duben	Workshop členů jednoty v rámci projektu mapování VPM a přípravy brožur na rok 2014 a 2015	11-13.4.			
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 3.4.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
květen	obnovení pomníku padlým		Mělnické Vtelno		
	pietní akty ke dni osvobození 8.5.				
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 15.5.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
červen					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 5.6.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
červenec	Třetí ročník cyklistického přejezdu mezi rodišti M.R.Štefánika a T.G. Masaryka	11. - 13. července	Brezová pod Bradlom, Košáriská, Hodonín		
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 10.7.	restaurace U Bronců, Praha	1700	

srpen					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 7.8.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
září	pietní akty ke dni české státnosti 28.9.				
	Dětský branný den k výročí založení ČSR Valná hromada jednoty Český Brod	sobota	Český Brod		Park u Pivovarského rybníka
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 4.9.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
říjen	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 2.10.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
	pietní akty ke dni vzniku republiky 28.10.		Český Brod		
	setkání veteránů, ČsOL a pozorovatelů OSN		ŠVS MO Komorní Hrádek		společně se středočeskou SVV
	Vzpomínková akce jednoty k uctění památky legionářů Č.Brodu, přednáška a k výročí založení ČR, 1. ročník		Český Brod		
listopad	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 6.11.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
	oslava Dne veteránů	11.11.			
	návštěva Mezinárodních trhů Militarií		Menza v Areálu ČVUT Praha 6 - Dejvice, roh Kolejní a Bechyňovy ulice	0800	zájemci
	Seminář k problematice vojenských hrobů a vojenských pietních míst - 8. ročník	sobota 29. 11.	klubovna ČsOL v hotelu Legie, Praha	1000	Společně se Spolkem pro vojenská pietní místa, o. s.
prosinec					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	čtvrtek 4.12.	restaurace U Bronců, Praha	1700	

další plány:

- vydání brožury s pietními místy města Kladno

Termíny budou aktuálně upřesňovány na stránkách jednoty: <http://www.vets.estranky.cz/clanky/csol-cesky-brod/plan-akci-csol-cb-2014.html>

Přehled článků v našem online zpravodaji za poslední 3 měsíce

21.12. 2013

V Suchdole odhalili pomník Rudolfovi Pernickému, hrdinovi 2. světové války. Na Brandejsově náměstí v Praze – Suchdole byl dnes dopoledne odhalen pomník generálovi Rudolfovi Pernickému, válečnému parašutistovi, spoluzakladateli a prvnímu předsedovi Konfederace politických vězňů, ale především hrdinovi a vlastenci.

20.12. 2013

V sobotu odhalí pomník generálmajora Rudolfa Pernického. Pomník hrdinovi druhé světové války a muži vězněného komunistickým režimem odhalí v Praze – Suchdole. V sobotu 21. prosince se na Brandejsově náměstí v rámci pietního aktu u příležitosti 69. výročí zahájení operace Tungsten (1944) a připomínky osmi let od úmrtí generálmajora Rudolfa Pernického odhalí právě jeho pomník. Akce se zúčastní jako moderátor Alexandr Hemala a přítomen bude také ministr obrany Vlastmíl Picek a arcibiskup Dominik Duka.

20.12. 2013

Pomozte nám pomoci! Jen málokdo může říci, že zažil vznik Československa, byl prvorepublikovým důstojníkem, bojoval za naši samostatnost a svobodu v odboji, byl svědkem okupace, politicky perzekuován komunistickým režimem, rehabilitován, obdržel Cenu Paměti národa a nesmazatelným písmem se zapsal nejen do paměti současných vojáků, ale i široké veřejnosti. Touto osobností není nikdo jiný než armádní generál Tomáš SEDLÁČEK. V roce 2012 nás bohužel navždy opustil ve věku 94 let.

17.12. 2013

Památník bude stát u hřebčince. Písečtí chtějí památník setkání armád postavit u hřebčince, pozemky jsou ale soukromé.

15.12. 2013

Smrt pilota připomíná pomník. Takřka rok po tragické nehodě, při níž zahynul pilot bitevníku L – 159 Alca nadporučík Ondřej Sovina, vojáci z čáslavské letecké základny odhalili pomník na počest padlého kamaráda. Základní tvar pomníku připomíná betonovou zeď, výřez tvar směrovky letounu. Ondřej Sovina na svůj poslední let odstartoval z Čáslavi loni 22. listopadu, na mateřské letišti se však již nevrátil. Jeho stroj se zřítil poblíž Radovesnice na Kolínsku. Příslušníci základny na podzim navštívili také další místa.

15.12. 2013

Brno uctilo pamětní deskou legionáře a historika Zdeňka Hájka. Ve čtvrtek 12. prosince byla v Brně na domě v Minské 6 za účasti rodiny, představitelů města a dalších hostů slavnostně odhalena pamětní deska ruskému legionáři a významnému badateli v oblasti dějin slovanských národů prof. PhDr. Zdeňku Hájkovi.

11.12. 2013

Pocta legiím bude skromnější, obrana přecenila síly. Váznou i hroby. Projekt Legie 100, který má už příští rok začít připomínat blížící se kulaté výročí vzniku exilových jednotek za první světové války, čelí potížím. Vytkl si ambiciózní cíle, na které po útlumu činnosti ze strany ministerstva obrany nejsou peníze. S problémy se potýká například rekonstrukce Legiovlaaku.

11.12. 2013

Partyzána v parku vandalové odzbrojili. Škoda je 60 tisíc korun. Zlín – Vydělali možná stovku, způsobili však škodu za desítky tisíc korun. Řeč je o vandalech, kteří v honbě za pár korunami navždy poškodili sochu partyzána ve zlínském parku Komenského. Ze sochy odmontovali takzvanou sumku neboli pouzdro na náboje. Oprava bude město stát více než 60 tisíc korun.

11.12. 2013

Studánka u Aše se dočká pomníku obětem války. Desku se jmény padlých našli lidé náhodu. Radnice v Hranicích u Aše připravuje instalaci pomníku obětem první světové války. Půjde o symbolickou desku se jmény obyvatel blízké vesnice Studánka, kteří se z hrůzného válečného konfliktu nevrátili. Objevili ji před časem obyvatelé obce při rekonstrukci rodinného domku.

9.12. 2013

Za málo peněz může být celkem dost muziky. Média nás oblažila dalším poznáním, že když je málo peněz je i málo muziky. Tedy, že když je méně peněz na projekt Legie 100, tak se toho udělá méně.

8.12. 2013

Poničený Památník obětem komunismu se dočká opravy. Památník obětem komunismu v parku v Jablonecké ulici, který se stal letos v létě terčem útoku neznámého vandala, nechá statutární město Liberec opravit.

3.12. 2013

Nejlepší stavbou je Památník obětem komunismu. Zrcadlí oběti i tyrany. Nejlepší českou stavbou z let 2005 až 2013 je podle mezinárodní poroty Památník obětem komunismu, který stojí od roku 2006 v parku v Jablonecké ulici v Liberci.

3.12. 2013

Památník připomene oběti železné opony. Vzpomínku na 53 zbytečně ztracených lidských životů bude do roka připomínat památník obětem železné opony, který doplní Stezku svobody u Mikulova na Břeclavsku. Zástupci obou stran česko-rakouské hranice položili základní kámen pomníku lidem, kteří ji chtěli za totality nelegálně překročit

3.12. 2013

Památná Schindlerova továrna se musí sanovat, jinak z ní památník nebude. Bývalá továrna Oskara Schindlera v Brněnci na Svitavsku, kde za války německý obchodník zaměstnával židovské pracovníky, je v havarijním stavu. Tíží ji ekologické zátěže a objekty v ní se bortí. Obec v továrně již několik let plánuje zbudovat památník obětem holokaustu, rozlehlý areál se ale musí nejprve sanovat.

3.12. 2013

Praha 6 daruje 300 tisíc korun na bustu armádního generála T. Sedláčka. Starostka městské části Praha 6 Marie Kousalíková dnes veliteli Posádkového velitelství Praha plukovníkovi gšt. Ing. Milanu Vírtovi předala šek v hodnotě 300 tisíc korun pro Společenství přátel armádního generála Tomáše Sedláčka, posádka Praha o. s. Peníze budou použity na projekt busty čestnému příslušníkovi Posádkového velitelství Praha a čestnému občanovi MČ Praha 6 armádnímu generálovi Tomáši Sedláčkovi.

1.12. 2013

Pruty památníku připomenou 53 zbytečně vyhaslých životů. Mikulov – Mikulovskou Stezku svobody do roka doplní Památník obětem železné opony, kteří zemřeli při útěku do Rakouska.

1.12. 2013

Památník holokaustu bude stát poblíž centra Brna od příštího roku. Památník holokaustu podle návrhu malíře Daniela Václavíka za 3,7 milionu korun bude stát na náměstí 28. října v Brně od podzimu příštího roku. Radní ve středu schválili smlouvu na dílo, řekla dnes novinářům primátorova náměstkyně Jana Bohuňovská.

28.11. 2013

Vláda schválila oslavy 100. vzniku čs. legií. Vláda schválila oslavy stého výročí začátku první světové války a vzniku československých legií, v létě příštího roku je připomene replika legionářského vlaku. Vyjede na tuzemské tratě. Legiovlak je součástí rozsáhlého projektu nazvaného Legie 100, který připravuje Československá obec legionářská ve spolupráci s ministerstvem obrany a dalšími organizacemi.

28.11. 2013

Z padlého vojína udělali úředníci říšského Němce. Emil Navrátil, talentovaný student české techniky, narukoval hned zpočátku první světové války jako jednoroční dobrovolník. V drsných podmínkách bojů na rakousko-uhersko-ruské frontě se ovšem u slovenských Medzilaborců nakazil tyfem, jemuž za několik týdnů v roce 1915 podlehl.

28.11. 2013

Památník holokaustu bude stát poblíž centra Brna od příštího roku. Památník holokaustu podle návrhu malíře Daniela Václavíka za 3,7 milionu korun bude stát na náměstí 28. října v Brně od podzimu příštího roku. Radní ve středu schválili smlouvu na dílo, řekla dnes novinářům primátorova náměstkyně Jana Bohuňovská (ODS). Památník bude tvořit krychle umístěná v mělkém bazénu s vodou, po stranách krychle bude stékat voda jako symbol očištění a odpuštění. Na dně bazénu bude text v češtině, hebrejštině a romštině.

27.11. 2013

V Bruntále odhalili pamětní desku a předali ocenění ČsOL. Bruntál byl v roce 1938 městem s německou většinou obyvatel. Vedle českých státních úředníků, policie, četnictva a Stráže obrany státu je v Bruntále od poloviny roku 1937 prapor a od ledna 1938 pak celý 34. pěší pluk střelce Jana Čapka. Tito všichni stojí na straně Československé republiky a ochraně státu i ve dnech 24. až 26. září 1938.

27.11. 2013

POMNÍK PADLÝCH V ROKYTNÍKU SE MĚNIL PODLE REŽIMU, PŘIPOMÍNÁJÍ PROMĚNY. Pomník ve Starém Rokytniku dožal v posledních devadesáti letech několika proměn. Měnil se podle režimu. Nejprve byl odhalen jako pomník padlým z první světové války. Po druhé světové válce byl pomník změněn na Památník osvobození, což se projevilo nahrazením původní plastiky sousoším rudoarmějce s dítětem v náručí. Za socialismu byl poničený, před deseti lety ho nechalo město obnovit. Píše se o tom ve 152. díle seriálu Proměny Trutnova.

27.11. 2013

Na jméno Porsche už při vjezdu do Vratislavic nenarazíte. Vymažou ho. Nacistická minulost automobilového konstruktéra Ferdinanda Porscheho je pro jeho rodiště, Vratislavice nad Nisou, problémem. Na cedulích, které vítají řidiče u vjezdu do obce, už o něm nebude zmínka. Protestovali proti ní místní obyvatelé i členové židovské obce.

27.11. 2013

V Příbrami vznikla naučná stezka po stopách politických vězňů. Hejtman Středočeského kraje Josef Řihák se v sobotu 23. listopadu zúčastnil slavnostního otevření nové naučné stezky v Památníku Vojna u Lešetec na Příbramsku. Sedm kilometrů dlouhá naučná stezka vede ze Svaté Hory u Příbrami k památníku Vojna.

27.11. 2013

Čáslavští vojáci odhalili pomník kolegovi, který zahynul při leteckém neštěstí. V pátek 22. listopadu to byl přesně rok, kdy při plnění služebních úkolů přišel o život příslušník 21. základny taktického letectva Čáslav nadporučík Ondřej Sovina, pilot I. třídy a pilot vojenského letounu L-159 Alca.

27.11. 2013

Památník obětem komunismu zabodoval. Ze španělské Granady, kde se v pátek 22. listopadu konalo slavnostní vyhlášení 1. ročníku Mezinárodní soutěže o cenu za architekturu BigMat'13, přišla do severočeské metropole skvělá zpráva. Památník obětem komunismu, který od roku 2006 stojí v Jablonecké ulici v Liberci, uspěl v konkurenci 70 nejvýraznější českých staveb a oficiálně se stal nejlepší českou stavbou realizovanou v období 2005 – 2013.

27.11. 2013

Na místě rudoarmějce u pardubického zámku měla stát dvojice rudých katů. Památník osvobození v Tyršových sadech v Pardubicích původně měl oslavovat Stalina, podle jednoho z návrhů společně s Gottwaldem. Na sochu se na začátku 50. let skládali dělníci, družstevníci nebo třeba divadelníci. Plány ale změnilo odhalení kultu osobnosti. Diktátora proto nahradil rudoarmějce.

24.11. 2013

Obnovený pomník padlým v Chrobolech. Za účasti současných i bývalých obyvatel obce Chroboly na Prachaticku byl 8. září 2013 na svém původním místě znovu odhalen a vysvěcen pomník vojákům z původní zdejší farnosti, kteří padli či zahynuli v I. světové válce. Slavnosti, které přálo počasí se zúčastnili Joachim Bruss, jednatel Česko-německého fondu budoucnosti, generální vikář českobudějovické diecéze Mons. Adolf Pintíř, ing. Jan Hon za Unii pro dobré sousedství česky a německy hovořících zemí, Mgr. Jindřich Mallota za Nadaci Hannse Seidela, Thomas Mertl za německé rodáky a další hosté.

24.11. 2013

Na Olšanech konečně klid. Ruská strana v rámci XI. zasedání Česko-ruské společné mezivládní komise pro válečné hroby dne 23. října 2013 informovala české partnery o úplném a zdárném zakončení rekonstrukce sovětských válečných hrobů na Olšanském hřbitově v Praze.

23.11. 2013

Poklepou na základní kámen Památníku na Stezce svobody. Mikulov, Laa an der Thaya – Brána ke svobodě, německy Tor zur Freiheit. Podle tohoto projektu nazvali pořadatelé setkání u příležitosti položení základního kamene Památníku obětem železné opony. Ten vznikne na Stezce svobody u Mikulova. Spolu s Mezinárodní konferencí „ostnatého drátu“ v rakouském Laa an der Thaya naplánovali organizátoři setkání na pátek 29. listopadu.

23.11. 2013

Památník: poklep odložili o týden. Položení základního kamene Památníku obětem železné opony přesunuli organizátoři na příští pátek 29. listopadu. Sraz bude v devět hodin u staré celnice na Stezce svobody v Mikulově. Požehná mu i za účasti zástupců rakouských měst Laa an der Thaya a Poysdorfu mikulovský probošt Pavel Pacner. Na slavnostní akt naváže mezinárodní konference „ostnatého drátu“ v Laa.

23.11. 2013

Péče o válečné hroby vojáků Rudé armády je běh na dlouhou cestu. Péče o válečné hroby vojáků Rudé armády musí být jednou z priorit v dané problematice. Nejde ani tak o fakt, že máme s Ruskou federací podepsanu Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o vzájemném udržování válečných hrobů (Soglašenie meždu Pravitelstvom Češskoj Respubliki i Pravitelstvom Rossijskoj Federacii o vzaimnom soderžanii voennyh zachoronenij) č.1999-11-11 251/1999 a vedou se pravidelná zasedání Česko-ruské společné mezivládní komise pro válečné hroby. Jde především o to, že Rudá armáda pocítila při osvobozování naší vlasti největší ztráty na svých vojácích.

20.11. 2013

Jenom marný pokus nebo humbuk. Není tomu dávno, co se v médiích objevily velmi rozdílné počty evidovaných válečných hrobů. Těm co se o problematiku opravdu zajímají bylo více méně jasné, že asi došlo k záměně pojmů. Jelikož jsem patřil k těm co se snažili upozornit na tento pro laiky velký a ne zcela pochopitelný rozdíl, dostalo se mi vysvětlení, že je to nejspíš vina novinářů.

19.11. 2013

V Úsobrně opravili památník obětem válek. Odhalí ho v sobotu. Úsobrno bude tuto sobotu hostit ojedinělou akci. Vedení obce slavnostně odhalí památník věnovaný obětem první a druhé světové války. Ten musel nejprve projít rozsáhlou opravou, na kterou Úsobrnští obdrželi peníze díky dotaci.

18.11. 2013

Vykopávky v pražském Karlíně odhalily hroby vojáků z doby Marie Terezie. Tisíce lidských kostí včetně lebek se minulý týden objevily pod Vítkovem v pražském Karlíně. Nešlo však o žádné zvěrstvo. Na tomto místě má v budoucnu vyrůst administrativní budova, ještě dříve ale terén na místě bývalého vojenského hřbitova zkoumají archeologové.

18.11. 2013

Děti z Chodské Lhoty uctily oběti 1. světové války. U příležitosti Dne válečných veteránů a 95. výročí konce 1. světové války uctily děti z Mateřské školy v Chodské Lhotě padlé vlastence, kteří položili život na frontách 1. světové války.

18.11. 2013

Památník v Hrabyni vzpomene na první republiku a odboj. Dvě zajímavé přednášky nabízí 16. a 17. listopadu Památník II. světové války v Hrabyni. První z nich se bude zabývat dobou první republiky, v neděli si pak návštěvníci vyslechnou komentovanou prohlídku, zaměřenou na fungování odboje na konci druhého světového válečného konfliktu.

18.11. 2013

Obec hledá snímky padlých vojáků z pomníku. Trnava – Obnovit pomník padlých vojáků v první světové válce si dali za cíl v Trnavě. Kamenný kříž k jejich památce stojí na zdejší hřbitově. Většina jmen ale bohužel postrádá fotografie.

18.11. 2013

Do tábora vedly pochody smrti. Svatava chce důstojný pomník. Svatava – Nedaleký lesík byl prořezán. Podle starosty připomínal džungli a lákal k černým skládkám.

18.11. 2013

Do třetice, aneb nekonečný příběh. To je ale náhoda, tolik článků o mapování památek takhle koncem roku.

14.11. 2013

S hlubokou lítostí oznamujeme, že pan Bohumil Sixta, přispěvatel a sympatizant našeho spolku, odešel z tohoto světa 11. listopadu 2013 ve věku 67 let. Čest jeho památce.
Diana a Vladimír Štruplovi, dcera a zeť.

13.11. 2013

„Je to vzpomínka na statisíce padlých,“ říká Kočvara. Pardubice – Včerejší den, 11. listopad, byl významný nejen otevřením svatomartinského vína.

13.11. 2013

Tereziánský Památník vyhlašuje výtvarnou a literární soutěž na rok 2014. XX. ročník literární a XVIII. ročník výtvarné soutěže pod společným tématem „Mám se v Terezíně velice dobře,

13.11. 2013

Školáci mohou v lidickém památníku „prožít“ příběhy svých vrstevníků z 2. světové války. Památník v Lidicích nabízí školám vzdělávací programy, díky kterým se žáci dostávají do situace svých vrstevníků před 70 lety. Mohou si tak lépe představit, čemu byly děti za druhé světové války vystavené. Příběhy v programu vycházejí ze skutečných událostí.

12.11. 2013

Slatiňany zaplatily novou pamětní desku válečným obětem. Původní někdo ukradl. Ve Slatiňanech vzdají čest válečným obětem a veteránům. Město dnes slavnostně odhalí novou pamětní desku v parku v ulici Vrchlického. Původní odlitek před časem odnesli zloději.

12.11. 2013

Češi i Němci spojili síly při opravě pomníku. Žacléř – Památník obětem I. světové války v Černé Vodě od Emila Schwantnera se dočkal rekonstrukce a v pondělí byl slavnostně odhalen.

11.11. 2013

V Kolíně drží slovo. V listopadu 2012 si náš člen všiml, že byl poškozen Pomník odboje námořníků na hřbitově v Kolíně. Upozornili jsme na to Městský úřad a byli jsme ubezpečeni, že se pomníku dostane opravy. A stalo se tak. Takov příkladný přístup je vítán Pomník je jako nový.

11.11. 2013

Pamětní deska připomene hrdinné obránce města. Bruntálská radnice připomene statečnost vojáků, kteří v září 1938 se zbraněmi v rukou bránili okresní úřad v Nádražní ulici proti ozbrojenému povstání sudetských Němců.

11.11. 2013

Pietní akt ke dni veteránů v Jihlavě – fotoreportáž.

10.11. 2013

O pomníku čs. legionářům uvažuje i ruský Omsk. O postavení pomníku československým legionářům v ruském Omsku jedná česká vláda s ruským ministerstvem obrany. Na základě mezivládní dohody z roku 2010 má být takto v Rusku do pěti let obnoveno několik legionářských pomníků, které byly původně postaveny ještě během operací legií, ale později je bolševici zničili.

Zdroj:

10.11. 2013

Muž opravil válečný hrob připomínající jeho dědu. Stát mu poděkoval. Jako jediný člověk v- této zemi na vlastní náklady opravil státem evidovaný válečný hrob. Od ministerstva obrany za to dostal metál. Kvůli oficiálnímu ocenění ale pětadesátiletý Josef Vajda z Ludslavic v letních vedrech s kolečky přes pole k rodinnému pomníku půl kilometru za vesnicí nejezdil.

7.11. 2013

Suchdolští se skládají na pomník válečnému hrdinovi Rudolfovi Pernickému. Patřil mezi největší válečné hrdiny. Za svou vlast byl připravený položit vlastní život. Osud to ale nakonec zařídil jinak a tak generálmajor Rudolf Pernický zemřel v pozeňnaném věku 90 let. Svě rodné zemi přesto obětoval mnohé – zdraví, svobodu, rodinné štěstí.

7.11. 2013

Sbírka na pomník Pernickému vrcholí. Benefiční aukcí vyvrcholí veřejná sbírka na výstavbu pomníku generálmajorovi Rudolfovi Pernickému. Ten působil během druhé světové války ve Velké Británii a po válce byl ve vykonstruovaném procesu odsouzen ke dvaceti letům odnětí svobody. Prodávat se budou díla například Vlastislava Hofmana, Petra Nikla, Jiřího Sopka, Pavla Nešlehy, Jana Konůpka a dalších. Aukce proběhne 6. listopadu v suchdolském hotelu Galaxie.

7.11. 2013

Osudy deseti mšenských Židů připomíná pamětní deska. Jména mšenských Židů byla uchována na transportní listině staré sedmdesát let.

7.11. 2013

Ve Staré Pohůrce obnovili pomník padlým vojákům. Srubec – Srubečtí upravili v místní části, Staré Pohůrce, prostranství okolo pomníčku padlým vojákům. Na pomníku jsou vyryta dvě jména, Jana Pouzara, vojína padlého v 1. světové válce, a Bohumila Novotného, který byl umučen neznámo kdy a kde.

7.11. 2013

Bruntál: Pamětní deska v budově úřadu připomene hrdinství obránců. Radnice v Bruntále připomene statečnost těch, kteří v září roku 1938 se zbraněmi v rukou bránili tehdejší bruntálský Okresní úřad proti ozbrojenému povstání sudetských Němců.

7.11. 2013

V Děčíně odhalili pamětní desku rodákovi, který padl u Dunkerque. V Děčíně v úterý odhalili pamětní desku Herbertu Weilovi, který v roce 1944 padl v bitvě u Dunkerque. Byl členem československého zahraničního odboje. Informoval o tom ředitel Oblastního muzea Děčín Milan Rosenkranc.

4.11. 2013

Spor o spoluautorství pomníku v Lidicích se znovu vrací před soud. Středočeský krajský soud dnes bude znovu řešit spor mezi sochařem Jiřím Hamplem a Památníkem Lidice. Umělec tvrdí, že je spoluautorem pomníku lidických dětí. Krajský soud už dříve rozhodl ve prospěch sochaře, odvolací senát ale případ vrátil k novému projednání.

4.11. 2013

Pomník padlých v první světové válce v Sušici. Architektonicky pojatý památník se sochou TGM a pískovcovým reliéfem, později upraven na pomník padlých v obou světových válkách.

3.11. 2013

Češi, že si neumějí spočítat své mrtvé? Ale jděte pane plukovníku. Lze získat seznam obětí 2. světové války či jiné války? Známy historik plk. Eduard Stehlík, který dříve působil ve Vojenském historickém ústavu, pak v Ústavu pro studium totalitních režimů a nyní jej můžeme vidět jako poradce Ministra obrany ČR se domnívá, že právě ČR je jednou z mála zemí, kde podobný seznam dosud není, respektive, že Češi jsou národem, který si neumí své mrtvé ani spočítat. To poslední je citace z jeho slov pro magazín Lidových novin z 25. října 2013.

3.11. 2013

Bohučovice zrekonstruovaly pomník obětem I. světové války. Hradec nad Moravicí-Bohučovice – Pomník věnovaný třinácti obětem I. světové války v Bohučovicích, který můžete najít přímo u vchodu do místní kaple svaté Máří Magdalény, se dočkal opravy.

3.11. 2013

V pražském Suchdole vybírají peníze na pomník válečnému hrdinovi. Patřil mezi největší válečné hrdiny. Za svou vlast byl připravený položit vlastní život. Osud to ale nakonec zařídil jinak a tak generálmajor Rudolf Pernický zemřel v pozeňnaném věku 90 let. Svě rodné zemi přesto obětoval mnohé – zdraví, svobodu, rodinné štěstí.

3.11. 2013

Pobyty českých králů na píseckém hradě bude připomínat pamětní deska. Pamětní deska českých králů ozdobí městské hradby v jihočeském Písku. V prostoru pod Rytířským sálem ji slavnostně odhalí dnes odpoledne. Právě město Písek a jeho hrad patřily k významným místům českého království. Pobývali tam středověcí panovníci, nejčastěji zřejmě Přemysl Otakar II.

31.10. 2013

Masaryk věnoval pomník obětem války z Orlických hor. Je zas jako nový. Jan Masaryk nechal postavit pomník obětem nacismu v Orlických horách před 66 lety, o svátečním pondělku se chystá jeho znovuodhalení. Pamětníci, místní i turisté se sejdou v Dlouhém-Rzech u Nového Hrádku na Náchodsku.

31.10. 2013

Prvorepublikový pomník z Heřmanova byl sedmdesát let pod zemí. Heřmanov – Staronovou dominantu mají už několik dní v Heřmanově na Žďársku. Na místní návěs se vrátil prvorepublikový pomník

věnovaný prvnímu československému prezidentovi Tomáši Garrigue Masarykovi a někdejšímu ministerskému předsedovi Antonínu Švehlovi. Za války se ztratil, místním se ho podařilo najít až letos.

31.10. 2013

Sokoli a legionáři v Hodolanech uctili vznik Československa. Olomouc – Uctít vznik republiky tradičním položením kytice k pomníku obětem světových válek přišli v pondělí členové tělovýchovné jednoty Sokol Olomouc – Hodolany spolu s členy Československé obce legionářské

31.10. 2013

Pamětní deska připomíná hrdinství rodáka, legionáře a odbojáře Jáchyma. Klášter Hradiště nad Jizerou – Důstojnou oslavu státního svátku spojenou s připomínkou hrdinného rodáka připravila Československá obec legionářská společně s obcí a senátorem Jaromírem Jermářem.

31.10. 2013

Ústí nad Labem si připomnělo vznik ČSR. U sochy TGM na Střekově se konalo vzpomínkové setkání u příležitosti připomenutí 95. výročí vzniku samostatného Československa.

31.10. 2013

Dočká se pomník v Kateřinkách potřebné opravy? Není to tak dávno, co do naší pošty doputoval e-mail rozhořčeného čtenáře, který upozorňoval na tristní stav památníku obětem druhé světové války v opavských Kateřinkách. Nachází se naproti restauraci Astron a kolemjdoucím, který není místní, snad ani nemůže dojít, o co se vlastně jedná.

31.10. 2013

Český rozhlas Plzeň odhalil pamětní desku na místě prvního vysílání v roce 1945. V Plzni na soutoku řek Mže a Radbuzy je ode dneška pamětní deska Českého rozhlasu Plzeň. Právě z tohoto romantického místa ve Štruncových sadech se v roce 1945 ozvalo první svobodné rozhlasové vysílání na území města. Na odhalení desky došlo dnes odpoledne v rámci oslav letošního výročí 90 let Českého rozhlasu.

31.10. 2013

V Telecím se poklonili obětem války. V obci nedaleko Poličky si v pondělí připomněli devadesáté páté výročí vzniku samostatného Československa. Desítky lidí se sešly u památníku obětem první světové války.

31.10. 2013

V Lánech na své válečné hrdiny nezapomínají! Devadesáté páté výročí ukončení první světové války, vznik Československé republiky a současně památku devíti padlých spoluobčanů si v pondělí připomněli obyvatelé zdejší obce odhalením pamětní desky na místní kapliče.

31.10. 2013

Josef Vajda převzal ocenění Ministerstva obrany. Ludslavice – Plaketu Ministerstva obrany ČR za vzornou péči o válečné hroby převzal z rukou zástupce Odboru pro válečné veterány Ministerstva obrany ČR Ing. Imricha Vetráka Josef Vajda. Ministerstvo obrany na základě doporučení Krajského úřadu Zlínského kraje ocenilo neobvyklou iniciativu soukromé osoby, která jako první a prozatím jediná na své náklady opravila státem evidovaný válečný hrob.

31.10. 2013

Překonávali železnou oponu. Připomene je i památník u Mikulova. Audioprůvodce česko-rakouským pohraničím zprostředkuje návštěvníkům další příběhy železné opony. Na Stezce svobody, která vede na hranici Jihomoravského kraje a Dolního Rakouska, jsou k dispozici informace o železné oponě a jejím překonávání už nyní. Od září příštího roku přibude dalších třináct zastavení.

28.10. 2013

Památník II. světové války v Hrabyni uctí státní svátek. Den vzniku samostatného československého státu – nejvýznamnější ze státních svátků. Památník II. světové války v Hrabyni na oslavu tohoto významného dne nabízí ojedinělou prohlídku, navíc v tento den zadarmo.

28.10. 2013

Vranovští zasadili lípu osvobození a památníku vrátili původní lesk. Hymna a moravské písničky zněly dnes dopoledne Vranovem nad Dyjí na Znojemsku. Lidé zavzpomínali na 95. výročí vzniku samostatného československého státu. V parčíku v Bítovské ulici, u takzvané elektrárenské vily, obnovili původní památník z roku 1946 a zasadili lípu osvobození.

28.10. 2013

Pomník na místě vypálené synagogy připomenul první transport Židů. Ostrava – Dočasný pomníček zřízený na místě vypálené synagogy v Ostravě-Vítkovicích dnes připomněl první evropský deportační transport Židů. Před 74 lety vyjel z hlavního nádraží v Ostravě do Niska nad Sanem ve východním Polsku. Židé z Ostravy byli vysláni, aby tam postavili tábor. Platili suroviny a dokonce i jednotky SS, které je hlídaly. Odjela tisícovka mužů. Nisko a další tábory přežila jen hrstka z nich.

28.10. 2013

Slavný vojevůdce se dočkal pamětní desky v Zámrsku. V den 200. výročí bitvy u Lipska oslavili v Zámrsku svého slavného rodáka, generála hraběte Ferdinanda Antonína z Bubna a Litic. Vítěz slavné bitvy se tak v sobotu dočkal odhalení pamětní desky na postranní věži zámku, kde se 26. listopadu 1768 ve zchudlé české šlechtické rodině narodil. Slavnostního aktu se zúčastnil i hejtman Pardubického kraje Martin Netolický, který si v Zámrsku prohlédl také Státní oblastní archiv.

28.10. 2013

Masaryk věnoval pomník obětem války z Orlických hor. Je zas jako nový. Masaryk nechal postavit pomník obětem nacismu v Orlických horách před 66 lety, o svátečním pondělku se chystá jeho znovuodhalení. Pamětníci, místní i turisté se sejdou v Dlouhém-Rzech u Nového Hrádku na Náchodsku.

28.10. 2013

Lipník nad Bečvou odhalí v rámci oslav 28. října opravený památník obětem světových válek. Obyvatelé Lipníka nad Bečvou si připomenou vznik samostatného Československa. V 18 hodin zamíří ze zámeckého parku lampionový průvod, který bude končit v centru města. O půl hodiny později začne na Masarykově náměstí krátký pietní akt a oslavy svátku uzavře koncert v židovské synagoze.

20.10. 2013

Opuštěná nádraží mají naději na záchranu. Vyšehrad prý ne. Z nádraží Praha Bubny v Holešovicích má být muzeum holocaustu Památník ŠOA. První krok v podobě letošní červnové výstavy KADIŠ byl učiněn, druhý nikoliv. Je přitom nejdůležitější, protože úmysl využití bubenského nádraží je přímo spojen s jeho minulostí.

20.10. 2013

Radní rozhodli. Budějovice přijmou sochu Přemysla Otakara II. Radní Českých Budějovic rozhodli, že přijmou od sochaře Františka Postla téměř třímetrový žulový pomník Přemysla Otakara II. Umělec a středoškolský učitel daruje plastiku krále k 750. výročí založení města. O konkrétním umístění sochy budou radní teprve jednat.

20.10. 2013

Bronzové plastiky se vrátí na pomník do oslav vítězství. Tři roky uplynou napřesrok od doby, kdy zloději ukradli z památníku obětem světových válek před benešovským gymnáziem jednu ze dvou tam umístěných bronzových plastik od akademického sochaře Aloise Bučánka. Kdy přesně umělecké dílo zmizelo, nikdo neví. Jen odhady hovoří o říjnu 2011.

20.10. 2013

Odhalení pamětní desky generálovi Ferdinandu Antonínovi, hraběti z Bubna a Litic. Zámrsrk – Začátkem prosince uplyne 200 let od dobytí švýcarské Ženevy, okupované Francií, Ferdinandem Antonínem, hrabětem z Bubna a Litic. Tento významný velitel a evropský diplomat tak přispěl k obnově samostatnosti ženevského státu.

20.10. 2013

Rumun jako první pilotoval bez nohou. V Rýmařově mu odhalili pomník. Ten příběh znal donedávna v Česku málokdo. Teď ale díky aktivitě zástupců Rýmařova, tamní nemocnice a také rumunské strany opět vstoupil do povědomí lidí. Hrdinou je Rumun Gheorghe Bănciulescu, vůbec první letec na světě, jenž pilotoval s protézami místo nohou. Život mu v roce 1926 zachránili v rýmařovské nemocnici.

20.10. 2013

V Rýmařově stojí pomník prvnímu beznohému letci. Generalita rumunského a českého letectva, rumunská velvyslankyně a zástupci rýmařovské radnice se sešli ve středu 16. října v Podhorské nemocnici. Nad hlavou jim při setkání létaly gripeny čáslavské letecké základny.

16.10. 2013

V Rýmařově odhalí pomník statečnému rumunskému letci. Rumunský letec Gheorghe Bănciulescu jako první člověk na světě pilotoval letadlo s protetickými končetinami. Zranění si přivodil v Jeseníkách.

13.10. 2013

Vyhlášení sbírky na pomník generálmajoru Rudolfovi Pernickému.

11.10. 2013

Konferencia o Občianskej vojne a čs. légiách na Urale.

8.10. 2013

Saturnin by si o bezkonkurenčnosti myslel své. Pokus o vyrovnání se s článkem pana Gazdika o péči o válečné hroby v ČR.

6.10. 2013

Kunečské pomníky dostávají nový kabát. Kunčí – Na kunečské návsi stojí už téměř sto let dva památníky. Počasí a stáří se na jejich stavu velmi podepsalo, a tak se postupně restaurují a konzervují. Druhá etapa oprav byla dokončena teprve nedávno.

6.10. 2013

Ve Velkém Meziříčí odhalili pamětní desku válečnému hrdinovi Jiřímu Jarošovi. Ve Velkém Meziříčí dnes uctili památku válečného hrdiny Jiřího Jaroše. Československý legionář, který prodělal celou řadu bojů, byl v roce 1943 popraven gestapem. 70 let od jeho smrti si lidé připomenou u pomníku padlých na hřbitově Karlov.

6.10. 2013

Meziříčí uctilo brigádního generála pomníkem. Velké Meziříčí – Památník věnovaný válečnému hrdinovi Jiřímu Jarošovi byl včera odhalen na hřbitově v meziříčské ulici Karlov.

6.10. 2013

Půť ČsOL po talianskych bojiskách

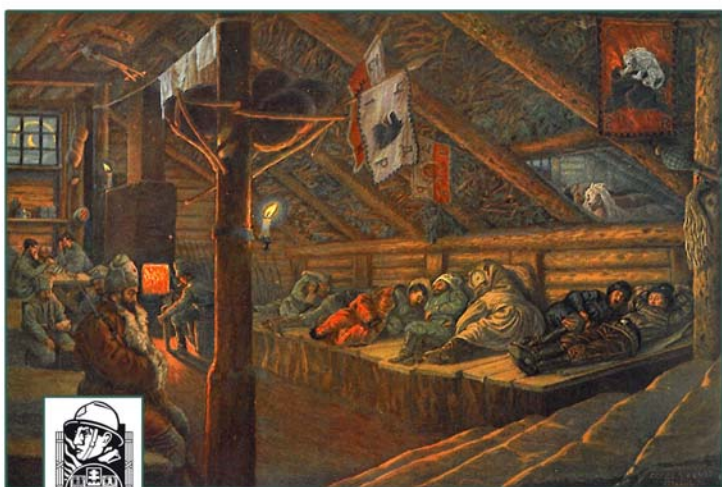
2.10. 2013

Laudonovi nechal hrabě ve Veselí postavit pomník. Teď jej opravili. Veselí nad Moravou – Generál Ernst Gideon von Laudon byl jednou z významných postav vojenských dějin Rakouska. Je jedním z těch, kteří mají svůj pomník ve Vídni, ale také ve Veselí nad Moravou. Právě ve Veselí žilo jedno z hrabat Chorinských, se kterým Laudona pojilo přátelství.

2.10. 2013

Zmizeli beze stopy, teď se otevřela šance je najít. Až donedávna to příbuzní nevěděli, i když Raisa Zenková hledala svého otce Ivana Dmitrijeviče celá léta. Věděla jenom, že zemřel zřejmě kdesi na území dnešního Česka. Ale když se přes Mezinárodní červený kříž dostala až na české ministerstvo obrany, měla odpověď v několika minutách. Poněkud zavádějící článek pana Gazdíka, doporučujeme i diskusi.

Plné znění článků naleznete v elektronické verzi našeho zpravodaje Monument
<http://www.vets.cz/monument/>

PF 2014

HODNĚ SIL A PEVNÉ ZDRAVÍ
V PRVÉM JUBILEJNÍM ROCE
ČESKOSLOVENSKÝCH
LEGIÍ

MUDR. PAVEL BUDINSKÝ, PH.D., MBA
PŘEDSEDA ČSOL

PF 2014

Spolek pro vojenská pietní místa

Projekt mapování vojenských pietních míst podporují :

Chcete své vlastní www stránky jednoduše do 5 minut?

WWW.ESTRANKY.CZ

Ve čtvrtém čtvrtletí 2013 finančně přispěli:

Československá obec legionářská podpořila seminář k problematice VPM 7. ročník.
Top-armyshop podpořil provoz webových stránek

Děkujeme za podporu!

Fotografie na titulní stránce : Půť ČsOL po talianskych bojiskách, autor : Feďo Vrábel

Zpravodaj Monument je **neprodejná** účelová tiskovina, vydávaná za účelem propagace mapování vojenských pietních míst a **Spolku pro vojenská pietní místa, o.s.** Číslo neprošlo jazykovou úpravou.

Adresa pro kontakt : vets@vets.cz , webové stránky projektu www.vets.cz

Redakční rada : Vladimír Štrupl (tiskový mluvčí), Martin Brynych (redaktor, správce dat)

© Spolek pro vojenská pietní místa, o.s.